

*“En studie av Netanyahus förändrad retorik efter 7:e oktober
2023”*

*“A Study of Netanyahu's changed rhetoric After October 7th,
2023”*

**Författare:
Abolfazl Soltani**

Statsvetenskap, inriktning politik, organisation och ledning

C-uppsats, Kandidatprogram

15 hp

Vårtermin 2024

Handledare: Tom Nilsson

Antal ord: 14500

Abstract

This study examines the transformation of the Israeli prime minister's rhetoric following the events of October 7, 2023 through the lens of securitization theory. Since October 7, Netanyahu's rhetoric has moved from broad warnings and defensive stances to quick specific battle plans. He now stresses the need for big military moves and taking over Gaza. This study focuses on Prime Minister Netanyahu's speeches and how he has reframed threats to Jewish identity as dangers to Israel's very existence. Netanyahu has illustrated Hamas as an existential threat to both Israel's state and Jewish identity. His words highlight the killing of Israeli civilians, invasions of land and war. He frames these acts as severe threats that call for unusual military steps. By bringing up Jewish history and identity, Netanyahu has strengthened the idea that Jewish identity key to Israel's ethnic-national character is under attack. The study highlights how non-existential threats to Jewish identity can be constructed and rapidly communicated as existential to influence public opinion and justify actions that would otherwise not be legitimate under normal circumstances.

Keywords: Rhetoric, jewish identity, state of Israel, existential threat, securitization, October 7th 2023, Netanyahu, Hamas

1. Inledning.....	4
1.1 Forskningsproblem.....	5
1.2 Tidigare forskning.....	5
1.3 Syfte och frågeställning.....	7
1.4 Avgränsningar.....	7
2. Teoretiska perspektiv:.....	10
2.1 Buzan, Waever och De Wilde och teorin om “Säkerhetisering”.....	10
3. Metod.....	12
3.1 Material och källkritik.....	13
3.2 Operationalisering.....	14
3.2.1 Talhandling.....	15
3.2.2 Militär Sektor.....	16
3.2.3 Samhällelig Sektor.....	16
3.2.4 Extraordinära åtgärder.....	18
4. Bakgrund.....	18
4.1 Netanyahus bakgrund.....	18
4.2 Historisk bakgrund till Hamas och Israels konflikt.....	19
4.3 Israels säkerhetsläge efter terrorattacken.....	19
5. Analys.....	20
5.1 Militär sektor.....	20
5.2 Samhällelig sektor.....	24
5.3 Rättfärdigande av extraordinära åtgärder.....	32
6. Diskussion.....	37
7. Slutsats.....	43
8. Förslag till vidare forskning.....	45
9. Referenslista.....	46

1. Inledning

Den 7 oktober 2023 avfyra Hamas hundratals raketer mot Israel, vilket följdes av en markinvasion där upp till 1000 terrorister trängde in i landet. Några timmar senare höll Israels premiärminister Netanyahu ett uttalande till nationen där han deklarerade att " Hamas har inlett ett krig mot Israel." Den 7 oktober 2023 markerade en betydande vändpunkt i Netanyahus retorik.

Denna studie undersöker förändringen av Netanyahus retorik efter den 7:e oktober 2023 genom att använda teorin om säkerhetisering. Säkerhetisering utförs ofta av politiska ledare för att motivera drastiska åtgärder, när samhället och staten befinner sig i ett till synes vardagligt tillstånd. Studien bidrar till en djupare förståelse av hur Netanyahus politisk retorik formas och utvecklas som svar på invasionen av Israels territorium och mord på dess befolkning, särskilt i ljuset av den historiska pessimismen i den judiska historien. Denna studie bidrar också till hur hot som inte nödvändigtvis är existentiella mot den judiska identiteten kan konstrueras existentiella och snabbt kommuniceras under ett krigstillstånd för att påverka den allmänna opinionen, med syftet att rättfärdiga drastiska militära åtgärder som annars inte skulle vara legitima under normala omständigheter.

Det som gör denna undersökning intressant är att denna uppsats går dock djupare genom att använda diskursanalys för att identifiera de underliggande retoriska strategierna som politiska ledare som Netanyahu använder för att konstruera hotbilder och rättfärdiga handlingar. Genom denna metod kan studien avslöja hur specifika ordval och historiska referenser används för att forma allmänhetens perception av hotet från Hamas. Detta ger en mer detaljerad och nyanserad förståelse av den politiska retoriken, som går bortom de ytliga tolkningar som erbjuds i massmedia. Att undersöka förändringar i Netanyahus retorik efter den 7 oktober 2023 är särskilt relevant på grund av den djupgående påverkan dessa händelser har haft på både den inhemska och internationella politiken. Israels respons på hot mot dess suveränitet och befolkning påverkar inte bara landets interna dynamik utan också globala säkerhetsfrågor. Genom att analysera hur hotet från Hamas framställs retoriskt och hur detta påverkar politisk ledares retorik, kan vi bättre förstå de mekanismer som legitimerar militära åtgärder och formar den allmänna opinionen.

1.1 Forskningsproblem

Efter att Hamas attackerade Israel och började döda dess befolkning vidtogs omedelbart drastiska åtgärder av Israels regering och militär. Attacken den 7 oktober gav Netanyahu en grundläggande möjlighet att förändra den israeliska diskursen. Redan i sitt första uttalande den 7 oktober, bara några timmar efter att terrorattackerna inleddes, höll Netanyahu tal som omdefinierade uppfattningen om Israels säkerhetsläge. Han betonade att Hamas hade inlett ett krig mot Israel som hotar landets existens.

Genom att analysera Netanyahus språkbruk efter attacken kan vi få en bättre bild av hur hans retorik har förändrats i ton och innehåll från före till efter den 7 oktober, vilka specifika hotbilder och säkerhetsutmaningar framhävs av Netanyahu efter attacken jämfört med tidigare samt hur dessa förändringar reflekterar en skiftande strategi för att rättfärdiga drastiska åtgärder. Eftersom att den drastiskt retorik förändringen som inleddes kort efter attacken påverkade Israel-Palestina-konflikten extremt. En förändrad retorik kan ge upphov till ännu djupare säkerhetiserat samhälle som i sin tur kan leda till mer offensiv ställning mot Gaza och dess befolkning framöver. Studien kommer att utgå från "säkerhetiseringsteori" för att analysera Israels premiärministers retorik med fokus på två sektorer, den militära och den samhällliga. Attacken den 7:e oktober har lett till en ny förändrad retorik i Netanyahus språkbruk i Israel inom dessa sektorer.

1.2 Tidigare forskning

Denna forskningsöversikt undersöker hur säkerhetiseringen i Israel pågår under tiden och är djupt rotad i hot mot den judiska identiteten och hur dessa hot kopplar samman olika sektorer. Med fokus på studierna av Kobi Michael (2009), Ronnie Olesker (2013) och Uriel Abulof (2014) kommer forskningsöversikten att analysera hur hot mot den judiska identiteten inom den samhällliga sektorn fungerar som en vardaglig katalysator för att integrera säkerhetsdiskurser i den politiska och militära sektorn.

Kobi (2009) fokuserar på hur den militära sektorn sträcker sig in i den politiska sektorn. Han menar att hot mot nationens säkerhet, som kategoriseras inom den militära sektorn, utgör direkta hot mot den judiska identiteten. Detta perspektiv inom den israeliska säkerhetsdiskursen ger

militära chefer mer inflytande än politiska beslutsfattare när det gäller att utforma säkerhetsstrategier. Existentiella hot, såsom demografiska och politiska hot, hotar inte bara den fysiska säkerheten utan också den judiska majoritetens fortbestånd i Israel samt statens internationella legitimitet som en judisk stat. Genom att hota den judiska identiteten förstärker dessa hot behovet av att integrera säkerhetsdiskurser i olika sektorer för att skydda denna identitet. Med andra ord räknas hot mot den judiska identiteten som hot mot staten Israel, vilket i sin tur ger militära chefer mer inflytande än politiska beslutsfattare.

Olesker (2013) bidrar till förståelsen genom att visa hur hot mot den judiska identiteten också används som ett verktyg för att säkerhetsisera inrikespolitiken. Genom lagstiftning och säkerhetspolitik riktas hot mot den judiska identiteten också mot inrikesminoriteter, vilket ytterligare förstärker säkerhetsiseringen av samhället. Han döper denna form av säkerhetsisering till "lag som säkerhetsisering". Dessa åtgärder normaliserar säkerhetsdiskurser och legitimerar användningen av säkerhetsmotiverade lagar och regler för att skydda den judiska identiteten, vilket i sin tur förstärker den övergripande säkerhetsiseringen i Israel. Denna vardagliga och normaliserade säkerhetsisering bland israeliska lagstiftare kan bero på att Israels säkerhetsläge och säkerhetsdiskurs har fördjupats. Detta innebär att hot mot identitet som betraktas som referensobjekt i den samhällseliga sektorn nu ses som hot mot referensobjekt i den politiska sektorn. Enligt Abulof (2014) hot mot den judiska identiteten skapar en djup säkerhetsisering av samhället. I det israeliska samhället framställs hot mot den judiska identiteten som konstant närvarande och långvarig, vilket leder till att säkerhetsisering blir en integrerad del av politisk legitimitet och nationell överlevnad. Hot mot den judiska identiteten, såsom demografiska förändringar, förstärker sammanlänkningen mellan olika sektorer som politisk, militär och samhälle genom att skapa en enhetlig och vardaglig säkerhetsstrategi för att hantera dessa hot. Sammanfattningsvis visar dessa studier att hot mot den judiska identiteten fungerar som en central drivkraft bakom vardaglig säkerhetsiseringen och vidtagande av drastiska åtgärder i Israel. Genom att framställa hot mot den judiska identiteten blir säkerhet en prioritet i alla sektorer av samhället och integreras i politiska, militära och sociala diskurser för att säkerställa den judiska identiteten långsiktigt under tiden.

1.3 Syfte och frågeställning

Denna uppsats syftar till att analysera Netanyahus retorik efter Hamas terrorattack den 7 oktober 2023. Studien fokuserar på uttalanden från premiärministern Benjamin Netanyahu och analyserar hur han har använt retorik för att framställa Hamas mot Israel och dess befolkning. Genom att använda säkerhetsiseringsteorin och diskursanalys som analysverktyg undersöker studien hur Netanyahus retorik har förändrats för att framställa hot mot referensobjekten i två sektorer: Inom den samhälleliga undersöker studien hur Netanyahu har beskrivit attackernas inverkan på den judiska identiteten. Och inom den militära kommer studien att fokusera på hur Netanyahu har framställt Hamas som existentiellt hot mot Israel som stat för att rättfärdiga omfattande militära åtgärder med syfte att skydda både referensobjekten.

Hur har Netanyahus språkbruk förändrats efter den 7:e oktober 2023?

Hur förändrades Netanyahu retorik för att framställa Hamas som hot mot det judiska folket och staten Israel efter och före attacken?

1.4 Avgränsningar

Studien har en begränsad tidsplan som börjar från 7 oktober 2023 när Hamas terrorister infiltrerade Israels strategiska territorium, till idag. Därför kommer studien att fokusera på Netanyahus förändrade retorik som har ägt rum inom denna tidsramen vilket kommer i en större utsträckning påverka säkerhetsläget för både Israel och Gaza. En annan avgränsning som kommer att genomföras i studien är territoriell, det vill säga att studien kommer att fokusera enbart på Gaza och inte uttryck om andra områden som Israel konfronterar andra rivaler såsom Hizbollah, Iran och Huthiterna eller spänningarna i Västbanken.

I denna studie kommer Israels premiärminister Benjamin Netanyahus uttalande från den 7, den 25, den 28 oktober och den 16 december 2023, som hölls till nationen, att analyseras. Studien fokuserar på det språkbruk han använde för att framställa Hamas som ett hot mot Israels stat och den judiska identiteten, vilka är referensobjekten inom den militära och samhälleliga sektorn, med syftet att rättfärdiga extraordinära åtgärder. Dessutom kommer två av Netanyahus uttalande

om Hamas från juni och augusti 2023 att undersökas för att analysera hur han framställde Hamas före attacken. Uttalandet i juni publicerades i den engelskspråkiga dagstidningen Jerusalem Post, och det andra i augusti publicerades på Israels regerings webbplats på engelska.

Jag försökte hitta liknande uttalanden som hölls av Netanyahu före attacken, särskilt sådana som riktades till nationen eller följde en större händelse, där han kunde ha framställt Hamas som ett hot. Inget sådant uttalande har dock hittats. Den 22 september, under FN generalförsamling, höll han ett uttalande utan att nämna Hamas en enda gång (Jerusalem Post 2023). Inte heller i sitt uttalande vid minnesceremonin för Israels fallna soldater, publicerat på Israels regerings webbplats den 27 april 2023, nämnde han Hamas. Netanyahus uttalande citerades med orden av Jerusalem Post när han deltog i ett möte med försvars- och utrikeskommittén i Knesset, det israeliska parlamentet i Jerusalem, den 13 juni 2023. Diskussionerna pågick på hebreiska i Knesset, och Jerusalem Post översatte det till engelska. Om denna studie skulle undersöka uttalanden av Netanyahu längre tillbaka i tiden, till exempel ett år före attacken, skulle det innebära att studien analyserade hans retorik över en längre tidsperiod, vilket inte är syftet. Denna studie fokuserar på hur Netanyahus retorik angående Hamas var några månader före attacken och hur den plötsligt ändrades efter attacken. Ordet “existens” är ett nyckelord för denna studie och för teorin om säkerhetisering när jag systematiskt söker efter hans officiella uttalanden. Det första uttalandet, som hölls samma dag som attacken, innehåller inte ordet “existens” men inkluderar frasen “Hamas vill döda oss alla,” vilket motsvarar innebörden av “existens.” Detta första uttalande är särskilt viktigt eftersom det gav en omedelbar och direkt respons till både den israeliska befolkningen och det internationella samfundet. Uttalandet hade som syfte att snabbt informera om vad som hade hänt, klargöra den aktuella situationen och uttrycka den chock och oro som attacken orsakat. Det syftade inte bara till att informera utan också till att stärka den nationella enheten och mobilisera stöd, både internt och internationellt. De tre andra uttalandena innehåller ordet “existens.” Ordet “existens” användes för att söka relevanta uttalanden på Israels regerings webbplats.

Anledningen till detta val av politiker är att premiärministern har den högsta verkställande positionen i Israel samt att han och hans koalition representerar majoriteten av ledamöter i Knesset, Israels parlament. För det första ger hans ställning som premiärminister och ledare för Likudpartiet honom betydande inflytande över hur säkerhetsfrågor diskuteras. Han kan använda

sitt språkbruk för att framställa Hamas som ett existentiellt hot mot Israel, vilket i sin tur kan påverka allmänhetens uppfattning och politiska beslut. För det andra har Likud bildat en koalition och krigskabinett med andra partier i parlamentet. Detta ger Netanyahu och Likud mer legitimitet och trovärdighet i sina uttalanden om säkerhetspolitik, inklusive de som rör Hamas. Koalitionens stöd signalerar en bredare enighet om de hot som Israel står inför, vilket kan stärka Netanyahus budskap och ge det mer tyngd i den offentliga debatten.

Buzan, Waeber och De Wilde introducerar fem olika sektorer som säkerhetsisering kan inträffa i. *Samhällelig sektor, ekonomisk sektor, militär sektor, politisk sektor och miljö sektor* som finns olika referensobjekt i varje av dem sektorerna. Referensobjekt betyder att något som anses vara avgörande för överlevnaden därför behöver skyddas från existentiellt hot, till exempel i politisk sektor är statens suveränitet referensobjekt som ska skyddas från hot.

Militär sektor och samhällelig sektor är de sektorer som studien ämnar att utgå ifrån för att besvara frågeställningar. Studien analyserar Netanyahus retorik utifrån teorin om säkerhetsisering. Valet av dessa två sektorer beror på att Netanyahu påpekade hot mot referensobjekten inom de två sektorerna direkt i sina tal, vilka är Israels stat och identitet, utan att nämna hot mot referensobjekten inom den ekonomiska eller miljösektorn. Å andra sidan befinner sig Israel i ett krigstillstånd, vilket innebär att all fokus riktas mot omedelbara militära insatser för att bekämpa hotet. Därför får miljön och ekonomin mindre uppmärksamhet i ledarens språkbruk vilket innebär att det inte finns tillräckligt material för de två sektorerna i Netanyahus för att undersökas i denna studie. Därför fokuserar denna studie helt på referensobjekten inom de två utvalda sektorerna (staten, och identitet), medan frågor om miljö och ekonomi hamnar i skymundan. Framställning av hot inom den politiska sektorn kommer inte att studeras i denna studie heller. Detta beror på att i ljuset av krig och säkerhetsshot har dessa frågor redan betraktats som hot mot referensobjektet inom den militära sektorn. Dessutom är frågor som anses vara relaterade till säkerhet ofta redan politiserade. Det vill säga, det som hotar staten i sin helhet, vilket är referensobjektet inom den militära sektorn, hotar också statens legitimitet, auktoritet och suveränitet, vilket är referensobjektet inom den politiska sektorn. Den militära och politiska sektorn är båda centrala inom säkerhetsiseringsteorin, men de fokuserar på olika aspekter av hot och säkerhet. Den politiska sektorn är mer inriktad på statens interna och externa auktoritet,

legitimitet och stabilitet. Den behandlar hot som kan destabilisera eller undergräva statens politiska ordning och legitimitet, såsom inrikespolitiska konflikter, statskupper eller internationell diplomati och erkännande. I kontrast till detta handlar den militära sektorn främst om statens fysiska säkerhet och suveränitet. Den fokuserar på hot som kan utgöra en direkt fara för statens territorium, befolkning och överlevnad, vilket ofta kräver militära insatser för att neutralisera, vilket är mer relevant och användbart i Israels dagsläge som denna studie vill undersöka.

När det kommer till hantering av hot är den militära sektorn mer relevant i Israels nuvarande situation eftersom säkerhetsisering inom den militära sektorn innebär att ett problem presenteras som ett militärt hot som kräver omedelbar mobilisering av väpnade styrkor, vilket tydligt framgår när Netanyahu började sitt uttalande genom att säga att " Hamas har startat ett krig." Inom den politiska sektorn handlar säkerhetsisering däremot om att framställa något som ett hot mot statens politiska ordning eller legitimitet, vilket kan rättfärdiga undantagstillstånd, politiska restriktioner eller andra icke-militära åtgärder. Därför är referensobjekten inom den militära och den samhällliga de är mest omdiskuterade och har fått nationellt och internationellt fokus.

Valet av den militära och samhällliga sektorn i studien baseras på att Netanyahu i sina uttalanden direkt pekade ut hot mot referensobjekten inom dessa sektorer, nämligen Israels stat och identitet.

2. Teoretiska perspektiv:

2.1 Buzan, Waever och De Wilde och teorin om "Säkerhetsisering"

Teorin som är vald att appliceras i studien är säkerhetsisering. Det är en teori om internationella relationer bland andra teorier om internationella relationer som grundades av så kallad "Köpenhamnskolan" av Buzan, Waever och De Wilde. Teorin säkerhetsisering, "Security: A New Framework for Analysis" av Buzan, Waever och De Wilde från 1998, boken "People, States and Fear" från 1983 har bidragit till forskning runt säkerhetsisering. Teorin presenterar fem sektorer som som säkerhetsisering inom kan leda till drastiska åtgärder av staten.

Teorianknytning ger en studie verktyg att applicera sin resultat på en större kontext och bredda frågeställningen till en med generell nivå (Teorell och Svensson 2016, 44-45). "Säkerhetisering" är ett drag som tar politiken bortom etablerade spelregler och sätter nya ramar för frågan som en speciell sorts politik eller som ovanför den. Säkerhetisering kan alltså ses som en mer extrem version av politisering (Buzan, Waever och De Wilde 1998, 23). Säkerhetisering innebär att en politisk fråga kan till exempel presenteras som ett existentiellt hot, som kräver extraordinära åtgärder och motiverar åtgärder utanför de normala gränserna för politiska förfaranden (Ibid, 23, 24).

Säkerhetshotens speciella karaktär motiverar användningen av extraordinära åtgärder för att hantera dem. Åberopandet av säkerhet öppnar vägen för staten att mobilisera, eller att ta särskilda befogenheter, för att hantera existentiella hot. Traditionellt förklarar en statlig företrädare ett nödläge genom att säga "säkerhet" och hävdar därmed rätten att använda alla medel som krävs för att blockera en hotande utveckling (Ibid, 21).

Den exakta definitionen av säkerhetisering säger att kriterierna för säkerhetisering formas genom att det etableras en kollektiv uppfattning bland publik av ett existentiellt hot med tillräcklig tydlighet för att medföra betydande politiska effekter. Med andra ord, det handlar om hur ett ämne eller en fråga konstrueras som en säkerhetsfråga med tillräcklig allvarlighet för att motivera politiska åtgärder (Buzan, Waever och De Wilde 1998, 25). Det är inte bara att identifiera ett existentiellt hot utan att få publiken att acceptera det som ett existentiellt hot som krävs för att nå säkerhetisering (Ibid, 25). Det betyder att det existentiella hotet måste förklaras och få tillräckligt med stöd och uppmärksamhet av till exempel publiken som känner sig hotad och att skapa en grund för staten för att kunna rättfärdiga användningen av drastiska åtgärder som inte hade varit möjliga om diskursen inte hade tagit form av säkerhetisering.

Militär sektor: I de flesta fall är referensobjekt för militären staten vilket betyder att militärens största syfte är att försvara landet och regeringen (Buzan, Waever och De Wilde 1998, 22).

Inom militär sektor utgör staten den primära aktören som militären är lojal mot och har ansvaret att skydda. Detta innebär att militärens huvudsakliga syfte är att bevara de fundamentala elementen som utgör staten, inklusive dess suveränitet, territorium och intressen (Buzan, Waever och De Wilde 1998,49). I detta sammanhang utgör statens suveränitet ett centralt referensobjekt

för den militära sektorn. Suveränitet innefattar i sin tur kontroll över ett specifikt territorium och dess befolkning. Därför faller hot mot Israels territorium och dess befolkning inom ramen för militärens ansvarsområde och utgör således relevanta referensobjekt för militära insatser. Inom den militära sektorn är staten den viktigaste men inte den enda referensobjekt utan också den styrande eliten som över tid har etablerat sig, både juridiskt och politiskt, som den som har den legitima rätten att använda våld både inom och utanför riket (Ibid, 49). Den militära säkerhetsagendan kretsar till stor del kring regeringens förmåga att upprätthålla sig själv mot inre och yttre militära och icke-militära hot, såsom migranter eller ideologier som utmanar regeringar (Ibid, 50).

Samhällelig sektor: Den samhällliga sektorn inom säkerhetsstudier fokuserar på frågor som rör kollektiv identitet och social sammanhållning. Referensobjektet i denna sektor är den kollektiva identiteten, vilket kan inkludera kulturella, religiösa, etniska eller nationella identiteter. Hot inom den samhällliga sektorn är sådana som upplevs kunna förändra, försvaga eller förstöra denna identitet (Buzan, Waever och De Wilde 1998, 22, 23). Exempel på hot inom den samhällliga sektorn kan vara migration, kulturell assimilering, spridning av främmande ideologier eller interna splittringar som kan leda till att en grupp inte längre identifierar sig som en enhetlig "vi". I denna sektor ses sådana hot som existentiella eftersom de kan förändra den grundläggande karaktären av en grups identitet och därmed hota dess överlevnad som en distinkt enhet. Med tanke på den konservativa naturen hos identiteten är det alltid möjligt att måla upp utmaningar och förändringar som hot mot identiteten, eftersom "vi inte längre kommer att vara vi", inte längre som vi var eller vi borde vara för att vara sanna mot vår "identitet" (Buzan, Waever och De Wilde 1998, 22, 23).

3. Metod

Studien bygger på en kvalitativ diskursanalys av Netanyahus språkbruk med fokus på struktur, innehåll och stil. Teorin om "säkerhetisering" används som ramverk för att analysera hur Netanyahu konstruerar hotbilder och legitimerar extraordinära åtgärder utifrån samhällliga och militära perspektiv. Studien kommer att utgå från ett kodningsschema baserat på beskrivningen av säkerhetiseringsteorin om hot. Det innebär att de hot mot staten och identiteten som teorin om säkerhetisering identifierar kommer att användas i kodningsschemat i Israels fall, med syftet att

analysera Netanyahus språkbruk. Detta är en anpassning av Abulofs metod (2014), som undersökte relationen mellan demografi, demokrati och geografi i Israel. Han använde en kvantitativ metod för att identifiera frekvensen av ordet “demografi” i den israeliska tidningen Haaretz och kombinerade detta med en kvalitativ metod för att utforska dess relation till demokrati och geografi. Men denna studie kommer att använda en kvalitativ metod för att analysera Netanyahus retorik, med fokus på innehåll och stil, i syfte att undersöka hur hans språkbruk förändrades efter attacken. Syftet med diskursanalysen är att belysa hur Netanyahus språkbruk förändrades efter attentatet.

3.1 Material och källkritik

Primära källor utgörs av Netanyahus offentliga uttalanden som publiceras på hebreiska, men den engelska versionen har också publicerats på Israels regerings webbplats. Dessa kan betraktas som autentiska då de hämtats från officiella kanaler såsom regeringswebbplatser och betrodda nyhetsorganisationer som citerade hans uttalande med orden och sedan översatte det till engelska t.ex. Jerusalem Post. Studien får hjälp av ChatGPT som är baserad på stora språkmodeller för att översätta Netanyahus uttalande från engelska till svenska. Chatboten rekommenderar flera översättningar och den som är närmast till den engelska versionen väljs ut. Anledningen till detta är att översätta hans uttalanden från engelska till svenska utan att minska reliabiliteten i uttalandena. Netanyahus uttalande citerades med orden av Jerusalem Post när han deltog i ett möte med försvars- och utrikeskommittén i Knesset, det israeliska parlamentet i Jerusalem, den 13 juni 2023. Diskussionerna pågick på hebreiska i Knesset, och Jerusalem Post översatte det till engelska. Hans uttalande från den 27 augusti när han hade veckomöte med sitt kabinett hämtades från Israels regerings webbplats som publicerades på engelska. Månadsvis publicerades 1-2 uttalande av Netanyahus uttalande till nationen sedan starten av kriget men denna studie valt att undersöka fyra av dem baseras på deras innehåll i hur Netanyahu framställde Hamas som ett existentiellt hot mot staten Israel och den judiska identiteten. Ordet “existens” är ett nyckelord för denna studie och för teorin om säkerhetisering när vi systematiskt söker efter hans officiella uttalanden på Israels regerings webbplats. Det första uttalandet, som hölls samma dag som attacken, innehåller inte ordet “existens” men inkluderar frasen “Hamas vill döda oss alla,” vilket motsvarar innebörden av “existens.” Sekundärkällor i form av böcker, vetenskapliga artiklar och tidningstexter används för att ge kontext och stödja analysen. Dessa källor har valts ut baserat på

deras etablerade rykte och relevans inom det aktuella forskningsfältet. De bidrar till en djupare förståelse av säkerhetsiseringsteorin och dess koppling till Israels politiska diskurs. Valet av källor har gjorts med omsorg för att säkerställa direkt relevans till studiens syfte och frågeställningar. De belyser hur säkerhetsiseringsteorin kan tillämpas på Israels politiska diskurs och säkerhetsstrategier under perioden efter den 7:e oktober 2023. Det är dock viktigt att notera att Netanyahu ställning som premiärminister och part i konflikten innebär att hans uttalanden inte kan betraktas som opartiska. Hans uttalande präglas av ett tydligt politiskt syfte att mobilisera stöd för regeringens agerande. Detta bör beaktas vid analys av hans retorik. Akademiska artiklar och böcker strävar efter objektivitet, men kan påverkas av underliggande forskningshypoteser som nyanserar deras perspektiv. Det är därför avgörande att kritiskt granska alla källor och ta hänsyn till potentiella biaser vid analysen. Genom att använda en kombination av primära och sekundära källor, noggrant utvalda för sin relevans och trovärdighet, strävar denna uppsats efter att ge en nyanserad och välgrundad analys av Israels säkerhetsdiskurs under den aktuella perioden.

3.2 Operationalisering

I detta kommer att förklaras hur studien omvandlar studiens frågeställning till ett analysverktyg som ska tillämpas i praktiken. Operationaliseringens syfte är inte att pröva frågeställningar, utan att ge oss de verktyg vi behöver för att kunna samla in data som kan besvara våra frågeställningar. Det är genom analysen av dessa data som vi sedan kan dra slutsatser och pröva våra hypoteser.

Studien kommer att fokusera på språkliga diskursbegrepp utifrån teorin om säkerhetsisering vilket innefattar hur språket används av Netanyahu för att konstruera verkligheten som kan leda till säkerhetsisering inom, den militära och den samhälleliga sektorn genom talhandlingar och idéer efter attacken den 7:e oktober 2023. Mot bakgrund av attacken och de efterföljande uttalanden till nationen är det tydligt att säkerhetsfrågan och framställningen av hotet spelar en central roll i Netanyahus retorik. Anledningen till detta är att han vill klargöra och kontextualisera det inträffade för det israeliska folket och för det internationella samfundet. Genom att sätta ljus på händelsen strävar Netanyahu efter att skapa en förståelse för attackens allvar och dess konsekvenser, samtidigt som han framhäver den akuta nödvändigheten av att agera. Med andra

ord använder Netanyahu sina uttalanden till nationen som en plattform för att tydligt definiera hotet.

För att besvara studiens frågeställningar och uppnå dess syfte har relevanta artiklar om säkerhetsisering, Israels militär och samhälle, samt Netanyahus offentliga uttalande från den 7 oktober, den 25 oktober, den 28 oktober och den 16 december 2023 valts ut. Artiklarna fokuserar på den israeliska staten och den judiska identiteten som kollektiv identitet i Israel. Studien använder metoden diskursanalys med hjälp av ett kodningsschema för att undersöka hur Netanyahu framställde Hamas som hot mot den israeliska staten och identiteten efter attacken den 7:e oktober. Detta beror på att studien vill undersöka hur Netanyahus uttalande förändrades efter attentatet. För att undersöka de referensobjekt inom de sektorerna analyseras Netanyahus uttalande före och efter attacken den 7: oktober 2023. Kodningsschemat är baserat på beskrivningen av säkerhetsiseringsteorin om hot. Det vill säga att det som teorin om säkerhetsisering framställer som hot mot staten och identiteten kommer att användas av kodningsschemat i Israels fall med syftet att analysera Netanyahus språkbruk. Vidare i detta avsnitt kommer schemat inom varje sektor att presenteras.

För att besvara frågor om Netanyahus retorik och säkerhetsisering, kommer att en bakgrund i det fjärde avsnittet av Hamas och Netanyahus politiska karriär, en bakgrund till konflikten mellan Israel och Hamas, samt attacken som ägde rum den 7:e oktober förklaras innan redogörelse för diskursanalysen av Netanyahus uttalanden. Genom att analysera hans retorik ser vi hur kommunikation tjänar som ett verktyg för att uppnå specifika mål under kriser. I det femte avsnittet, analysdelen, under varje sektor, kommer studien att analysera uttalande från den 7 oktober, den 25 oktober, den 28 oktober och den 16 december 2023. I diskussionsavsnittet kommer uttalanden från två olika tidpunkter juni och augusti 2023 att redogöras för att jämföra med uttalanden efter attacken den 7:e oktober.

3.2.1 Talhandling

Talhandling utgör ett centralt begrepp inom säkerhetsiseringsteorin och används för att analysera hur säkerhetsbegreppet används och återspeglas i det politiska språket för att skapa en social verklighet genom att presentera något som ett existentiellt hot mot ett referensobjekt (Abulof,

2014). 1. Definiera ett hot: Netanyahu identifierar en specifik fråga, till exempel Hamas som ett hot mot statens överlevnad. 2. Framställa hotet som existentiellt: Genom kraftfullt språk och retorik framhäver han hotets omfattning och framställer det som en akut fara för nationens existens. 3. Legitimera extraordinära åtgärder: Med hänvisning till den akuta hotbilden motiverar han drastiska åtgärder som annars inte skulle accepteras under normala politiska omständigheter.

3.2.2 Militär Sektor

Inom den militära sektorn är fokus riktat mot att hantera hot som direkt utmanar statens existens. Med hänsyn till det nuvarande säkerhetsläget identifieras allt som kräver direkt militärt ingripande som hot mot statens suveränitet, kontroll över specifika territorier och dess befolkning. Om statens territorium, suveränitet eller befolkning hotas, äventyras hela staten. Mot bakgrund av attentatet och talen till nationen är det tydligt att säkerhetsfrågor och framställningen av hotet genomsyrar Netanyahus tal. Han försöker belysa vad som hänt, med andra ord, kasta ljus på händelsen för folket, samt förklara vilka åtgärder Israel kommer att vidta för att bekämpa hotet. Inom den militära sektorn och med tanke på det aktuella säkerhetsläget i Israel är Israels territorium och befolkning i fokus, samt allt som kräver direkt militärt ingripande och är kopplat till dess bestånd. Jag kommer därför att identifiera relevanta ord och fraser som Netanyahu använder för att framställa Hamas som ett hot mot den israeliska staten, såsom “mord på befolkningen”, “invasion” eller “krig”, eller fraser som motsvarar eller relaterar till dessa exempel. Nedan kommer ett kodningsschema utifrån teorin om säkerhetisering för att avkoda vilka ord och fraser Netanyahu använder för att framställa Hamas som hot mot staten Israel.

Hot inom den militära sektor	Kod
Invasion	Ord och fraser som är relaterade till kränkning av Israels territorium eller själva ordet “invasion”
Krig	Ordet “krig”
Våld mot civila	Referenser till direkta attacker eller hot mot den israeliska befolkningen. Exempel: “mord på befolkning”, “terrorattacker mot civila”.

3.2.3 Samhällelig Sektor

Inom den samhälleliga sektorn är identiteten, referensobjektet och hot mot detta referensobjekt innebär att befolkningens existens eller den kollektiva identiteten står på spel; om något hotar att förändra den kollektiva självbilden på ett sätt som gör att "vi" inte längre kan vara "vi", hotas identiteten existentiellt (Buzan, Waever och De Wilde (1998, 22, 23). Mot bakgrund av attentatet och talen till nationen är det tydligt att framställningen av hotet genomsyrar Netanyahus tal. Han försöker belysa vad som hänt, med andra ord, kasta ljus på händelsen för folket, samt förklara hur farligt hotet är för det judiska folket. I fallet med Israel spelar den judiska identiteten en central roll för den sociala sammanhållningen inom det judiska samhället. Därför är hot mot den judiska identitetens existens en kritisk aspekt i Netanyahus tal. Å andra sidan enligt teorin om säkerhetsisering är distinktionen mellan "vi" och "de" avgörande för analysen av diskurser inom den samhälleliga sektorn. I Israels fall speglar politiska diskurser ofta kampen för överlevnad av den judiska kulturen, identiteten och folket. Därför kommer denna studie att undersöka hur Netanyahu representerar hot mot den judiska identitetens existens, det vill säga hur han använder kulturella, historiska och religiösa referenser, metaforer samt ordet "existens" för att skapa en verklighet för folket. Jag kommer även att analysera hur han konstruerar en "vi" och "de"-dynamik för att forma och förstärka denna identitetsdiskurs.

Ett kodningsschema utifrån teorin om säkerhetsisering inom den samhälleliga sektorn används för att avkoda vilka ord och fraser Netanyahu använder för att framställa Hamas som hot mot den judiska identiteten.

Hot inom den samhälleliga sektor	Kod
Hot mot kollektiv identitet	Uttryck eller påståenden som beskriver att den kollektiva identiteten (exempelvis den judiska identiteten) är hotad. Exempel: existens och överlevnad.
Vi och De-dynamik	Användning av ord, metaforer eller fraser som framställer Israel mot Hamas "vi" och "de"
Påpekande av judiska referenser	Användning av kulturella och historiska referenser, eller de referenser som är relaterade till den judiska identiteten

3.2.4 Extraordinära åtgärder

När det gäller extraordinära åtgärder, syftar det på åtgärder som inte skulle kunna vidtas under normala omständigheter enligt teorin om säkerhetsisering. I detta fall är de metaforer som Netanyahu använder för att beskriva militära åtgärder i sina uttalanden, såsom eliminering och markoffensiv, exempel på sådana extraordinära åtgärder för att bekämpa Hamas.

Extraordinära åtgärder	Kod
Krävande av extraordinära åtgärder	Militära insatser t ex “markoffensiv” Att eliminera”, “förstöra” och “förgöra”

Studien kommer först att analysera hur och på vilka sätt Netanyahu definierar hot och presenterar dem som existentiella inom varje sektor. Därefter kommer studien att undersöka vilka extraordinära åtgärder han motiverar för att skydda referensobjekten mot dessa hot för att bekämpa de identifierade hoten.

4. Bakgrund

4.1 Netanyahus bakgrund

Netanyahu växte upp i en sekulär familj med ett starkt högerperspektiv på judisk historia och modern Israel (Douglas, 2023). På 1990-talet, när den politiska atmosfären svängde åt höger, tog han en högaktig ställning mot fredsprocessen med palestinier, påverkad av sin närhet till religiösa och högerorienterade grupper (Ibid, 6). Under 2000-talet ökade säkerhetsbekymren under andra intifadan, vilket gav religiösa partier mer inflytande (Ibid). Denna vändning åt höger banade vägen för Netanyahu. I slutet av 2000-talet och 2010-talet präglades politiken av komplexa band mellan religiösa grupper och politiska makthavare, vilket Netanyahu skickligt manövrerade. Hans politiska karriär stärktes av religiösa övertygelser. Som premiärminister kopplade Netanyahu sin judiska identitet till sin politiska agenda på komplexa och ibland kontroversiella sätt (Douglas, 2023). Netanyahu blev snabbt en betydande politisk figur i Israel, påverkad av de dominerande religiösa stämningarna. Hans politiska strategier är starkt kopplade till hans religiösa identitet (Douglas, 2023). Detta reflekteras i Nation-State-lagen, antagen 2018,

som förklarade Israel som det judiska folkets nation och underströk den judiska identitetens främsta roll i statens karaktär, vilket väckte både applåder och kritik (Ibid, 8,9).

4.2 Historisk bakgrund till Hamas och Israels konflikt

Hamas är en militant islamistisk grupp och ett av de två största palestinska partierna som har kontroll över palestinska områden. Denna grupp styr Gaza, där över 2 miljoner människor bor, och är mest känd för sitt väpnade motstånd mot Israel. Många länder har klassificerat Hamas som en välkänd terrororganisation. År 1988 förklarade Hamas sitt mål att eliminera Israel och etablera ett islamiskt samhälle istället. Hamas första terrordåd skedde i april 1993, fem månader efter att PLO:s (Palestine Liberation Organisation) ledare Yassir Arafat och Israels premiärminister Yitzhak Rabin undertecknade Oslo-avtalet. Hamas förklarade att de inte accepterade avtalet där PLO erkände Israel som en stat (CFR 2023). Nuvarande ledare är Ismail Haniyeh, som ersatte Khaled Mashal år 2017. Haniyeh bor i Doha, Qatar, och styr organisationen därifrån (CFR 2023). Hamas började styra Gaza strax efter att Israel lämnade området år 2005. Hamas vann majoriteten av platserna i PAs lagstiftande församling och bildade en regering. Hamas har fått stöd bland befolkningen i Gaza genom att erbjuda sociala tjänster till invånarna (CFR 2023).

När Hamas tog över PA:s institutioner i Gaza etablerade organisationen en auktoritär domstol och auktoritära institutioner baserade på sharialagar. Till exempel gav lagen religiösa vakter rätten att kontrollera hur kvinnor klär sig och tvingade fram könssegregation i offentligheten under de första åren av sin regim. Freedom House rapporterade 2020 att den Hamas-styrda regeringen saknar effektiva eller oberoende mekanismer för att säkerställa transparens i sin finansiering, inköp eller verksamhet. Hamas undertrycker också Gazas medier, civila aktivister på sociala medier, politisk opposition och icke-statliga organisationer (NGO:er), vilket innebär att det inte finns några mekanismer för ansvarsutkrävande. Hamas avfyrade raketer mot Israel strax efter gruppen tog över makten i Gaza under 2000-talet (CFR 2023).

4.3 Israels säkerhetsläge efter terrorattacken

Den 9 oktober kallade Israel in 300 000 reservister till armén, samtidigt började Israels regering, parlament och armé förbereda sig för en markoffensiv. Den 13 oktober gav IDF 1,1 miljoner

palestinier som bodde i norra Gaza 24 timmar att lämna sina hem och flytta söderut för att söka skydd (SVT 2023). En av de första händelserna som ägde rum var förändring i Israels premiärministerns retorik om Hamas och Gaza, Netanyahu förklarade att Israel är i krig för sin existens och regeringen inrättade krigskabinett (New York Times 2023). Israel krigskabinett kom överens om att inga lagförslag eller regeringsstödda motioner som inte är relaterade till kriget ska läggas fram, all fokus på kriget (Aftonbladet 2023).

Den 7:e oktober var den dödligaste attacken i Israels sjuttiofem års historia som lämnade ett djupt psykologisk fotspår bland israeler. Många analytiker jämför detta med Pearl Harbor och 11:e september 2001 (CFR 2023). Denna attack motiverade Israels följande reaktioner mot Hamas och dess allierade, liknande de åtgärder som USA vidtog efter 11:e september i form av det s.k. kriget mot terrorismen. Premiärministern Netanyahu förvarnade blandade aktörerna om ett långt och svårt krig mot Hamas, samt att Israel infört en fullständig belägring av Gaza, vilket isolerar en redan fördriven befolkning (CRF 2023).

5. Analys

5.1 Militär sektor

I detta avsnitt kommer studien, med hjälp av det kodningsschema som redan presenterats i metodavsnittet, att analysera hur Netanyahu framställer Hamas inom den militära och samhällseliga sektorn. Valet av den militära och samhällseliga sektorn i studien baseras på att Netanyahu i sina uttalanden direkt pekade ut hot mot referensobjekten inom dessa sektorer, nämligen Israels stat och identitet. Israel befinner sig i ett krigstillstånd, vilket innebär att fokus ligger på omedelbara militära insatser, medan miljö- och ekonomifrågor hamnar i skymundan. Därför finns det inte tillräckligt material om de senare sektorerna för att inkluderas i studien. Dessutom betraktas hot mot staten i sin helhet, inom den militära sektorn, också som hot mot dess legitimitet och suveränitet, vilket gör den politiska sektorn mindre relevant i detta sammanhang. Säkerhetsiseringen inom den militära sektorn innebär att problem presenteras som militära hot som kräver omedelbar mobilisering, vilket är särskilt tydligt i Netanyahus uttalande när han deklarerade att "Hamas har startat ett krig." Därför är den militära och samhällseliga sektorn mest relevanta och centrala för analysen i denna studie.

Enligt grundläggande referensobjekt inom den militära sektorn är staten som militären är till för att skydda och tjäna. Med andra ord, militären är ansvarig för att skydda de existentiella elementen som staten är byggd på, till exempel statens suveränitet, territorium och intressen. Detta innebär att staten har exklusiv rätt till självstyre över ett specifikt territorium och dess befolkning (Buzan, Waever och De Wilde 1998, 49). Hot mot Israels territorium som staten agerar i och dess befolkning faller under referensobjektet inom den militära sektorn, anledningen till detta är att en stat är grundad på de två huvudfaktorerna. Jag kommer att identifiera enligt kodnings-schemat relevanta ord och fraser som Netanyahu använder för att beskriva hot mot staten Israel. Exempel på sådana ord och fraser är "invasion", "krig", "attack" och "mord på folk".

Den 7:e oktober började Netanyahu sitt uttalanden genom att säga:

*"I morse, på shabbat och helg, **invaderade** Hamas Israels territorium och **mördade oskyldiga invånare**, inklusive barn och äldre. Hamas har startat ett brutalt **krig**."*(Government of Israel 2023).

Han började sitt uttalanden med starka ord och fraser för att förklara situationen för folket.

"Mord på oskyldiga invånare", såsom barn och äldre, samt "invasion" och "krig", är centrala ord och fraser i detta citat. Påpekandet av mord på barn och äldre är ett känslomässigt uttryck som väcker starka känslor hos publiken, och när dessa uttryck kommer efter varandra skapar de en ännu starkare effekt. Å andra sidan drar "invasion" och "krig" till sig stor uppmärksamhet som allvarliga och betydelsefulla händelser. Genom att beskriva att " Hamas invaderade Israels territorium och mördade oskyldiga invånare, inklusive barn och äldre," presenterade han ett klart och tydligt hot mot både statens territorium och dess befolkning. När Netanyahu framhäver att " Hamas har startat ett brutalt krig", implicerar han ett hot mot staten som suverän makt. En sådan invasion och de efterföljande våldshandlingarna ifrågasätter statens auktoritet att skydda sina medborgare och sitt territorium. Buzan, Waever och De Wilde (1998) argumenterar att när en fråga görs till en säkerhetsfråga, blir den politiserad. Netanyahus uttalanden flyttar händelserna från att vara en teknisk incident till att vara en central politisk fråga. I den militära sektorn är staten ett centralt referensobjekt. När Netanyahu säger att Hamas har startat ett krig genom att invadera och döda, pekar han direkt på hot mot Israel som en suverän stat.

Han använder ordet "krig" igen i fortsättningen av sitt uttalande den 7 oktober.

*“Vi kommer att vinna i detta **krig** trots ett ofattbart pris.” (Government of Israel 2023).*

Han betonar på ordet “krig” en gång till, vilket visar vikten av detta ord i hans tal. De orden visar en stark vilja att övervinna alla hinder för att uppnå slutmålet, vilket är seger i kriget. Å andra sidan är ordet “krig” i sig ett ord med stor vikt som i de flesta sammanhang skapar en stark betydelse särskilt när det kommer till konflikten mellan Israel och Hamas på grund av de långvariga spänningarna.

Han använder en synonym för att framhäva ordet krig i sitt uttalande den 25 oktober:

*“Medborgare i Israel, vi befinner oss mitt i en **kamp** för vår existens” (Government of Israel 2023).*

Mot bakgrund av hans tidigare uttalanden den 7 oktober som sade att Hamas startade ett “krig” kan även “kamp” i hans uttalanden den 25 oktober tolkas som “krig”, därför kategoriserar studien detta ord som hot mot referensobjektet inom den samhällsliga sektorn.

Ord och fraser som påpekar mord på israeliska invånare dyker upp igen i hans uttalanden den 7 oktober

*“**De slaktar och massakrerar våra medborgare, även barn, som bara var ute för att fira helgdag.**” (Government of Israel 2023).*

Ord och fraser som faller under studiens kodningschema i denna del av hans uttalande är “de slaktar och massakrerar våra medborgare”, inklusive “barn”. Dessa fraser är tillräckligt tydliga för att lyssnarna ska förstå hur allvarlig situationen är. Statens suveränitet är baserad på dess territorium och befolkning, och det som hotar statens territorium och dess befolkning hotar statens suveränitet och gör att militären blir involverad för att skydda statens suveränitet. Här använde han relevanta uttryck och meningar som stämmer med talhandlingen för att framställa hot mot referensobjektet.

*“Jag omfamnar och sänder hjärtliga kondoleanser till de sörjande familjer vars nära och kära **mördades** idag i kallt blod och oändlig brutalitet.” (Government of Israel 2023).*

Netanyahu betonar genom sitt uttalande den direkta påverkan av våldshandlingarna på civilbefolkningen, vilket är “mördades” och förstärker uppfattningen om de existentiella hoten mot referensobjektet inom den militära sektorn.

Man kan hitta samma retorik i hans uttalande den 28 oktober:

*De (IDF-soldater) längtar efter att ge mördarna igen för **de fruktansvärda handlingar de utförde** på våra barn, våra kvinnor, våra föräldrar och våra vänner (Government of Israel 2023).*

Han använder fraser såsom “mord på befolkning” i fortsättning av sitt tal, men med flera detaljer om omfattningen av morderna på det israeliska folket, i sitt tal, 25 oktober två dagar före markoffensiven:

*“Israels medborgare, även mitt i stridens storm glömmet vi inte för ett ögonblick den enorma smärtan av **förlusten av över 1 400** av våra bröder och systrar, som **massakrerades** i kallt blod och som heroiskt föll i **strid mot de blodtörstiga monster som har rest sig för att förgöra oss.**” (Government of Israel 2023).*

“Förlusten av 1400”, “massakrerades”, “att förgöra oss” och ordet “strid” är viktiga ord i hans uttalanden som betraktas som hot mot staten Israel. Alla dessa ord och fraser kommer efter varandra för att framställa Hamas som en omänsklig fiende med “blodtörstiga monster” samt för att betona hotets omfattning.

Referensobjekten i detta sammanhang – Israels suveränitet och befolkning som staten grundar sig på – blir tydligt hotade, vilket Netanyahu illustrerar genom att använda uttryck som “blodtörstiga monster som har rest sig för att förgöra oss”. Denna beskrivning av fienden som både omänsklig och externt destruktiv understöder behovet av en kraftfull och enhetlig militär respons. Samtidigt belyser hans ord den större inverkan av konflikten på den sociala ordningen, där oskyldiga israelers liv förloras, och där Israels gränser och territoriella integritet kränks. Därför tjänar Netanyahus uttalande flera centrala funktioner inom den militära sektorn: det stärker krigsansträngningarna, det upprätthåller medborgarnas moral och det förstärker bilden av ett enat Israel som står inför externa hot mot sin existens och suveränitet.

Enligt säkerhetsiseringsteorin är talhandlingar kritiska för att konstruera en bild av ett existentiellt hot. Netanyahu använder språket för att identifiera hotet genom att tydligt peka ut Hamas som en aggressor som har begått en invasion och mord. Han framställer hotet som existentiellt genom att använda ord som “mördade oskyldiga invånare” och “brutalt krig,” vilket förstärker hotets allvar och omfattning. Genom att kalla det ett krig, bereder Netanyahu marken för att rättfärdiga drastiska åtgärder, inklusive militär respons.

5.2 Samhällelig sektor

Traditionellt har man sett nationell säkerhet som den absolut viktigaste faktorn inom all säkerhetspolitik. Nationen handlar om styre och lagar, men samhället handlar om identitet vilket betyder det som gör samhället till ett samhälle är känslan av att tillhöra något större än sig själv med andra ord en gemenskap (Buzan, Waever och De Wilde 1998,119). Denna gemenskap kan definieras av många saker, såsom kultur, språk, religion och historia. Med andra ord är samhället inte bara en samling av individer eller en politisk enhet utan det handlar om känslan av att tillhöra en gemenskap och dela en gemensam identitet (Ibid, 119). Inom den samhälleliga sektorn, där identitet utgör ett centralt referensobjekt, söker jag efter fraser som beskriver hot mot historiska, kulturella och religiösa begrepp och ord som utgör grunden för identiteten. Detta syftar till att fördjupa analysen av Netanyahus talhandlingar och retorik. “Vi” och “de” utgör avgörande faktorer för att analysera diskurser, särskilt när det gäller Israel och Palestina konflikten, eftersom deras diskurser och tal speglar överlevnaden av den judiska kulturen och identiteten (Siniver 2012). I detta fall kommer jag att söka efter fraser, med hjälp av kodningsschemat, som visar hur Netanyahu representerar hot mot “den israeliska/judiska identiteten”, ordet “existens” eller “kulturella och religiösa” metaforer och referenser samt hur han konstruerar en “vi” och “de”-dynamik.

När det kommer till Israel då är det den judiska identiteten som skapar gemenskap och tillhörighet bland judar i Israel. I Israel bor 9,73 miljoner medborgare, som 7,145 miljon är judar och arabjudar (Mizrahim) utgör 3,2 miljoner av dem. 2,048 är araber (Ellen Charry, 2). När det kommer till Israels nationella identitet, då är det identiteten som uppstod när Israels förklarade självständighet. Den israeliska nationella identiteten uppstod från den gemensamma judiska

identiteten år 1948 med utropande av staten Israel år 1947 (Ellen Charry, 5). Det går inte att beakta vikten av den politiska situationen i Israel utan även att ta hänsyn till de teologiska aspekterna av den judiska identiteten, även om många judiska israeler kan även vara sekulära, så är religion fortfarande en viktig del av deras kulturella identitet och självuppfattning (Ellen Charry, 14).

Den judiska identiteten är sammankopplad till den militära sektorn som ämnar att skydda staten och dess suveränitet i Israel, det vill säga att det som hotar den judiska identiteten, hotar också staten Israel. Anledningen till detta är att Israel är den djupaste säkerhetsiserad stat enligt Abulof (2014). Djup säkerhetsisering kännetecknas av en utbredd offentlig diskurs som explicit utmålar hot som sannolika, långvariga och som hotar nationens/statens existens. I Israels fall har denna diskurs fokuserat på demografiska förändringar, ofta beskrivna som ett hot mot den judiska statens existens (Abulof, 2014). Det vill säga att grundandet av staten Israel efter århundraden av antisemitism runt om i världen särskilt i Europa och Mellanöstern, trauman, förföljelse, diskriminering och förintelsen har bidragit till att folket känner sig hotat konstant jämförd med andra nationer. Hotbilden kan genom teorin säkerhetsisering uttryckas som ett existentiellt hot, grundat på hot från bland annat Iran och dess proxygrupper såsom Hamas. Detta skiljer sig från andra länder diskurs om securitization som snarare betonar en hotbild som inte är ett existentiellt hot (Lupovici, 2014). Därför kan man konstatera att hot mot referensobjekten inom den samhällliga spridits även inom den militära, vilket visar att det som hotar den judiska identiteten som är referensobjekt inom den samhällliga sektor, hotar andra referensobjekten inom de andra sektorer.

Han använde ordet existens i sitt uttalande den 25: oktober två dagar före markoffensiv:

*“Medborgare i Israel, vi befinner oss mitt i en kamp för **vår existens**” (Government of Israel 2023).*

Han upprepar ordet “existens” direkt fyra gånger till i sina uttalande den 28 oktober och 16 december:

*De (IDF-soldater) är fast beslutna att utplåna detta onda från världen, för vår **existens**, och jag tillägger, för hela mänsklighetens bästa (Government of Israel 2023).*

*“Våra heroiska soldater har ett övergripande mål: att förgöra den dödliga fienden och säkerställa vår **existens** i vårt land. ”(Government of Israel 2023).*

Och sedan två gånger de 16 december:

*“Vi befinner oss i ett krig för vår **existens**, ett krig som vi måste fortsätta tills vi segrar”(Government of Israel 2023).*

*“På den tiden, i kampen för vår **existens**, föll fyra av de fem Hasmoneerna och säkerställde Israels seger över en fiende som ville **utplåna vårt folk**.”(Government of Israel 2023).*

Ordet “existens” och frasen “utplåna vårt folk” har centrala betydelser och stor vikt i Netanyahus uttalande som bygger en kraftfull meningen som tydliggör situationens allvar och behovet av omedelbara åtgärder. “Existens” belyser den yttersta och mest fundamentala frågan om överlevnad och kontinuitet. När Netanyahu använder frasen “fiende som vill utplåna vårt folk” gör han mer än att bara referera till en fysisk närvaro; han pekar på en djupt rotad känsla av hot och osäkerhet som kräver omedelbara och resoluta åtgärder. I sammanhanget fungerar “existens” som ett samlingsbegrepp för nationella värden, säkerhet och framtid. Ordet “existens” bär således en enorm retorisk tyngd och fungerar som en symbol för både nationell identitet och det kollektiva ansvaret att bevara den.

Csepregi (2014) argumenterar för att Israel inte befinner sig i ett existentiellt krig, då landet, enligt den israeliska hotbilden, inte står inför ett direkt existentiellt hot. Den israeliska hotbilden pekar istället ut Iran och dess allierade (motstånd saxeln) som det primära existentiella hotet. I händelse av ett fullskaligt krig mellan Israel och motstånd saxeln bedöms Israel använda kärnvapen. Israel har byggt upp en robust avskräckningsförmåga som omfattar både konventionella vapen och potentiell användning av kärnvapen. Detta skapar en stark avskräckande effekt mot potentiella fiender, som tvingas ta hänsyn till de allvarliga konsekvenserna av ett fullskaligt krig mot Israel. Israel skulle endast använda sina kärnvapen mot en jämbördig motståndare, det vill säga en potentiellt framväxande regional hegemon. Hamas har aldrig utgjort och kan inte heller utgöra en jämbördig motståndare till Israel. Även om Israel har förklarat krigstillstånd vid ett flertal tillfällen har det i huvudsak skett i förebyggande

syfte. Fram till den 1 januari 2024 befinner sig Israel inte i ett krig för sin existens (Csepregi 2024).

Genom att placera “existens” i centrum av sitt uttalanden kan man utläsa att Netanyahu syftar till att både dramatisera den nuvarande situationens allvar och mobilisera stöd för de drastiska åtgärder han kommer att förespråka. I dessa uttalanden framträder han en tydlig appell till den samhällseliga sektorn. Genom att rikta sig till medborgarna för att förankra ett gemensamt nationellt öde i termer av existentiell kamp, placerar han frågan om nationens överlevnad i centrum av den politiska arenan. Här blir medborgarna och statens Israel sammankopplad referensobjekten för den som hotar Israel som en stat, hotar också den judiska identiteten. Genom att använda termen “existens” understryker Netanyahu den allvarliga karaktären av det hot som uppfattas och positionerar det som en grundläggande fråga för staten och dess identitet. Därför kan det kategoriseras som hot mot även referensobjekten inom den militära sektorn. Anledningen till detta är att sex miljoner judar har dödats av nazisterna under andra världskriget och staten Israel har även överlevt fyra fullskaliga krig från arabiska grannländer sedan 1948 vilket har försämrat judarnas pessimism ytterligare om fred i regionen (Siniver 2012, 36).

Enligt Siniver (2012) har den offentliga diskursen samt historiska, kulturella och religiösa faktorer format den israeliska identiteten genom ett konstruktivistiskt perspektiv. Siniver introducerar begreppet “siege mentality” för att beskriva hur israeler och hotade nationer uppfattar sig själva och andra, vilket innebär en mentalitet präglad av känslan av att vara under belägring. Denna siege mentality i Israel kan förklara mycket av Israels politik och tankesätt gentemot palestinier och grannländer. Staten Israel grundades bara några år efter Förintelsen, där sex miljoner judar mördades under andra världskriget. Förintelsen har lämnat ett betydande fotspår i judiska kollektiva minnet, både i Israel och globalt. Denna siege mentality härstammar därför från både historiska och nutida hot mot det judiska folket, samt från moderna hot om förintelse av den judiska staten, vilket ytterligare förstärker denna mentalitet. Israels siege mentality bygger till stor del på rädslan för att staten Israel och det judiska folket inte ska överleva (Siniver, 2012). Utifrån detta perspektiv kan vi förstå varför det som hotar den israeliska/judiska identiteten alltid betraktas som ett existentiellt hot av högsta grad. Detta gäller inte bara militära hot utan även hot mot den israeliska staten. Idag domineras diskursen i Israel av militära hot från terrororganisationer som Hamas samt Irans kärnvapenprogram. Abulof

argumenterar att siege mentality i Israel skapar grunden för securitization (Abulof, 2014). Mot denna bakgrund visar Netanyahus språkbruk om den israeliska kollektiva identiteten tydligt hur han försöker ena israeler genom att framställa den judiska identiteten och staten som utsatta för fara. Denna dynamik inom det unika israeliska säkerhetsläget och den tillhörande diskursen belyser hur den kollektiva identiteten, som utgör referensobjektet i den samhälleliga sektorn, sträcker sig över den militära. Med andra ord, mot bakgrund av siege mentality kommer alla hot mot Israel att tas på allvar och alla allvarliga hot mot den kollektiva israeliska identiteten betraktas som existentiellt hot mot Israel som stat.

Han följde använde nästan samma mönster i sitt uttalande den 7 oktober genom att säga:

*“**Hamas vill mörda oss alla.** Det här är en fiende som **mördar barn och mödrar** i deras hem, i deras sängar. En fiende som bortför äldre, barn och unga kvinnor.”*

Genom att använda ordet “mord” tre gånger i denna del av talet skapar Netanyahu en frekvent repetition som både betonar ordets betydelse och skapar en känslomässig laddning hos lyssnaren. “Hamas vill mörda oss alla” är kärnan i budskapet och sätter tonen för resten av uttalandet. Genom att säga att Hamas vill mörda “oss alla” betonar han återigen ordet “existens” och skapar en stark emotionell appell om Förintelsen och de långvariga hot som har funnits mot judar. Detta är en kraftfull retorisk teknik som mobiliserar känslor av rädsla och framställer det judiska folket eller den judiska identiteten som inför en existentiell fara. Genom att inkludera specifika exempel på brutalitet, som att mörda barn och mödrar i deras hem och sängar, samt bortföra äldre, barn och unga kvinnor, förstärks bilden av Hamas som en brutal och omoralisk motståndare. Denna detaljerade beskrivning tjänar till att förstärka hotbilden mot referensobjektet inom den samhälleliga sektorn.

Netanyahu använder en dikt av Israels nationalpoet Hayim Nahman Bialik den 7 oktober, som själv var en passionerad sionist och kämpade för sionism och den judiska identiteten (Chetrit, 2010).

*“Hämnd för ett litet **barns blod** har ännu inte **Satan** uttänkt”*

På engelska: "Revenge for the blood of a little child has yet been devised by Satan," vilket kan tolkas som en kommentar om den extrema ondskan och meningslösheten i att döda oskyldiga barn. I detta sammanhang använder Netanyahu Bialiks dikt för att framställa Hamas som värre än Satan eftersom de har dödat israeliska barn den 7 oktober. Bialik påpekar att denna handling är så fruktansvärd att till och med Satan inte har uppfunnit ett tillräckligt grymt sätt att hämnas detta på, särskilt när det gäller oskyldiga och försvarslösa offer såsom barn. Dikten är hämtad från Hayim Nahman Bialiks verk "City of Killings" (1903), som skrevs som svar på Kishinev-pogromerna 1903. Under dessa pogromer mördades dussintals judar i den ryska staden Kishinev. Bialik befann sig i staden under pogromerna och intervjuade de överlevande. Han var djupt skakad av det han bevittnade och rasade över att judarna inte hade gjort mer motstånd. Som en konsekvens av detta uppmanade han till en omvandling av sionismen till en mer stolt och militaristisk rörelse (Chetrit, 2010), vilket är i linje med Netanyahus mål efter den 7 oktober.

Han använde historiska judiska referenser den 7:e oktober för att hylla IDF och rättfärdiga de kommande drastiska åtgärderna samt påminna det israeliska folket hur de har kämpat när folket har blivit hotat under historien:

*"Till våra älskade IDF-soldater, poliser och säkerhetsstyrkor, kom ihåg att ni är fortsättningen på hjältarna hos det **judiska folket**, av **Josua, Judas Maccabeus och hjältarna från 1948 och alla Israels krig**. Ni kämpar nu för hemmet och framtiden för oss alla. Vi är alla med er. Vi älskar er alla. Vi hyllar er alla."* (Government of Israel 2023).

Han använder nästan samma historiska referenser relaterade till den judiska identiteten i sitt uttalande den 28 oktober:

*"Våra modiga soldater som nu befinner sig i Gaza, runt Gaza och i de andra sektorerna i hela landet, ansluter sig till en kedja av hjältar i Israel som har fortsatt i över 3 000 år, från **Joshua, Judas Mackabeus och Bar Kochba**, och fram till **hjältarna från 1948, Sexdagarskriget, Yom Kippur-kriget och Israels andra krig**".* (Government of Israel 2023).

*"Kom ihåg vad **Amalek** gjorde mot dig"* (Femte Mosebok 25:17) (Government of Israel 2023).

"Det judiska folket" är ett uttryck som påpekar Israels kollektiva identitet och kan därför betraktas som en referens till den judiska identiteten, vilket är en kod enligt studiens

kodningsschema. Netanyahu tilltalar IDF-soldater, poliser och säkerhetsstyrkor och jämför dem med historiska figurer såsom “Josua”, “Amalek”, “Yom Kippur-kriget”, “Judas Maccabeus” och “hjältarna från 1948 och alla Israels krig” vilket skapar en rad av historiska referenser från den judiska historia i detta sammanhang, där Netanyahu å ena sidan tilltalar Israels säkerhetsstyrkor och å andra sidan relaterar till de judiska historiska figurerna. Dessa har direkt koppling till den judiska identiteten vilket är referensobjekt inom den samhällliga sektorn. Han nämnde några judiska hjältar och jämförde israeliska försvarsstyrkor med dem, till exempel “Josua” som var en biblisk figur som ledde israeliterna till det förlovade landet Kanaan efter Moses död. Därför anses han vara en av de stora ledarna eller hjältarna i den judiska historia som också formade den judiska identiteten också (Svenska kyrkan, 2024). “Judah Maccabee” var den andra hjälten som Netanyahu nämnde i sitt uttalande den 7:e oktober. Judah Maccabee var en judisk militärledare under den period som kallas för Maccabee-upproret mot seleukiderna på 100-talet f.Kr. Judah har lett upproret som återvann Jerusalems tempel från de grekiska härskarna och återupprättade det judiska religiösa livet (The Collector, 2024). Han har även nämnt hjältar från kriget 1948, Yom Kippur-kriget och alla Israels krig. Han hänvisade till de modiga människor som kämpade för Israels oavhängighet 1948 och till alla de som har kämpat och offrat sina liv i de krig och konflikter som Israel har upplevt sedan dess, särskilt de konflikterna efter Israels självständighet. Hans syften med att nämna dessa hjältar är att påminna det israeliska folket hur de har kämpat när folket har blivit hotat under historien. Han använder också direkt vers från Bibel som innehåller nämnt “Amalek” som var en biblisk figur och anses vara stamfader till amalekterna, ett folk som i Bibeln ofta framställs som fiender till Israels folk (Chabar.org).

Även samma mönster i hans uttalande från den 16 december som han framställer israeliska soldater Mackabéer. Mackabéer var en judisk rebellgrupp och familjedynasti som ledde ett framgångsrikt uppror mot det seleukidiska riket i det andra århundradet f.Kr (Svenska kyrkan, 2024).

“I dessa dagar, i hårda strider i Jebalya, Sajaiya, Khan Yunis och andra platser, har vår tids Mackabéer fallit i kampen mot en fiende som vill förgöra oss.” (Government of Israel 2023).

Vidare avbildar Netanyahu Hamas som en brutal och ondskefull fiende, vilket skapar “vi” mot “de”-dynamiken. Denna retorik tjänar till att förstärka den nationella identiteten och

sammanhållningen genom att måla upp en tydlig bild av fienden, vilket kan förenkla för medborgarna att enas under en gemensam orsak. Detta är en typisk metod för att stärka nationell sammanhållning i tider av kris, där en extern hotbild tydligt definieras och motstånd mot denna hotbild framställs som både nödvändigt och rättfärdigt. Att framhålla dessa aspekter i uttalande som rör nationella säkerhetsfrågor är kritiskt, eftersom det inte bara handlar om fysiskt skydd utan också om att upprätthålla och skydda den samhälleliga identiteten och de värderingar som samhället bygger på.

Netanyahus drar en tydlig parallell mellan israeler och Hamas i sitt uttalande den 25:e oktober, två dagar före Israels markoffensiv. Här säger:

*“**Hamas är IS och IS är Hamas. Jag säger till dem att vårt krig mot Hamas också är deras krig. Vårt krig mot Hamas är ett test för hela mänskligheten. Det är en kamp mellan Iran-Hizbollah-Hamas ondska axel och frihetens och framstegens krafter. Ljuset kommer att besegra mörkret**”* (Government of Israel 2023).

Hans retorik följer samma mönster i uttalandet den 28 oktober:

*“Israel kämpar inte bara sin egen krig, utan ett krig för hela mänskligheten – **mänsklighetens krig mot barbarism.**”* (Government of Israel 2023).

*“**Detta kommer att bli en seger för det goda över det onda, för ljuset över mörkret, för livet över döden.**”* (Government of Israel 2023).

I denna del av hans uttalande använder Netanyahu “vi” och “de ” dynamiken. “Hamas är IS”, “IS är Hamas”, “mänsklighetens krig mot barbarism”, “goda över onda”, “livet över döden”, “ondska axel”, “frihetens och framstegs krafter”, “ljuset” samt “mörkret”. Anledningen till dessa val är att jämförelser genomsyrar hela denna del och metaforerna spelar en betydande roll för att tydliggöra skillnaderna mellan parterna. Efter att ha framställt Hamas som IS påstod han att Israels krig är “ett test för hela mänskligheten”, vilket tydligt visar hur han framställer båda parter i kriget. Å ena sidan har vi IS, som har varit en absolut fiende mot mänskligheten och jämförs med Hamas, och å andra sidan mänskligheten. Det gäller även andra jämförelserna och metaforerna såsom “ondska axel”, “frihetens och framstegs krafter”, “ljuset” samt “mörkret”.

Han refererar inte direkt till den judiska identiteten i denna del, men drar en tydlig parallell mellan israeler och Hamas, vilket illustrerar dynamiken mellan “vi” och “dem”. Illustrationen stannar inte där utan fortsätter därefter. Han jämför Hamas med IS och kallar deras kamp ett “test för hela mänskligheten”, använder han en stark retorik för att säkerställa internationellt stöd och framställa konflikten som en universell kamp mellan gott och ont. Genom att slå ihop Hamas och IS, två grupper som ofta ses som extremt ondskefulla i globala sammanhang, positionerar. Detta ett strategiskt drag som syftar till att bredda definitionen av “vi” till att omfatta inte bara Israel utan också alla nationer som delar en gemensam fiende i terrorismen. Han framställer striden som en kamp mellan “Iran-Hizbollah-Hamas ondska axel och frihetens och framstegens krafter”, vilket tydliggör en polarisering där han utmanar världen att välja sida. Genom att använda dualistiska begrepp som “ljuset kommer att beseгра mörkret”, förstärker Netanyahu inte bara den existentiella naturen av hotet utan också skapar en klar bild av en moralisk och ideologisk konflikt där det inte finns något utrymme för neutralitet. Genom att göra så utvidgar Netanyahu “vi” till att inkludera alla som stöder dessa värderingar och ställer “dem” som motståndare till dessa principer. Detta är inte bara en taktik för att säkra mer konkret stöd, utan också för att legitimera Israels militära åtgärder på den internationella arenan genom att framställa dem som en nödvändig del i att försvara de värderingar som världssamfundet håller kärt.

5.3 Rättfärdigande av extraordinära åtgärder

“Talhandling” en avgörande roll och det är ett viktigt steg inom säkerhetsiseringsprocess för att skapa en kollektiv uppfattning om vad som utgör ett hot som kräver en kollektiv respons. Talhandling förklarar hur språket kan användas för att skapa en kollektiv verklighet med syfte att mobilisera resurser och handlingar samt rättfärdiga vidtagande av drastiska åtgärder (Buzan, Waeber och De Wilde 1998, 26, 27). I det första steget i talhandlingen identifierade Netanyahu Hamas som ett hot. I det andra steget framställde han hotet som existentiellt genom kraftfullt språk och retorik, och han framhävde hotets omfattning och framställde det som en akut fara för nationens existens. I det sista steget försöker han legitimera extraordinära åtgärder med hänvisning till den akuta hotbilden.

Netanyahu legitimerar användningen av IDF:s fulla militära kapacitet som en nödvändig åtgärd för att försvara landet och dess medborgare. Genom att konstruera verkligheten där Israels

överlevnad står på spel, rättfärdigar han extraordinära åtgärder som annars inte skulle vara acceptabla under normala politiska och moraliska omständigheter. Sammanfattningsvis använder Netanyahu talhandlingen skickligt för att forma en narrativ där de drastiska åtgärder som IDF tar inte bara är berättigade, utan absolut nödvändiga för att skydda landet och dess folk från ett ondskefullt och destruktivt hot.

Första åtgärden som han rättfärdigar den 7:e oktober är full involveringen av IDF, han säger:

*“IDF kommer omedelbart att använda all sin styrka för att **förstöra Hamas förmågor**. Vi kommer **att förgöra dem** och vi kommer kraftfullt att hämnas denna mörka dag som de har tvingat staten Israel och dess medborgare.”*(Government of Israel 2023).

Han använder samma ordval i sitt uttalande den 28 oktober:

*“Vi kommer **att förgöra** fienden ovan jord och under jord.”*(Government of Israel 2023).

Fraser “förstöra Hamas förmågor” och “att förgöra” koncentrerar både det specifika målet och den övergripande strategin i uttalandet. Citatet inleds med att beskriva de direkta och omedelbara åtgärder som IDF (Israel Defense Forces) kommer att vidta, vilket är att använda all sin styrka. Denna åtgärd specificeras direkt i frasen “förstöra Hamas förmågor” och “förgöra fienden” vilket tydligt anger det huvudsakliga målet med deras insats. Denna rättfärdigande handling baseras på och kretsar kring huvudmålet att förstöra Hamas förmågor och att förgöra dem. Han rättfärdigade en operation i Gaza för att bekämpa hotet: är ett exempel på hur språket används för att rättfärdiga extraordinära åtgärder inom ramen för säkerhetsisering. Genom detta uttalande positionerar Netanyahu Israels agerande som en nödvändig respons på ett akut hot, vilket är ett klassiskt drag i talhandlingen för att framkalla en känsla av brådskande behov av skydd och åtgärder.

Netanyahu fortsätter att rättfärdiga drastiska åtgärder mot Hamas i Gaza enligt samma mönster i sitt tal den 7 oktober.

*“Jag säger till invånarna i Gaza: Lämna nu för vi kommer **att agera kraftfullt överallt**, alla platser där Hamas är utplacerade, gömmer sig och opererar, den onda staden, **vi kommer att förvandla dem till ruiner**.”*(Government of Israel 2023).

“Att agera kraftfullt överallt” och “Att förvandla dem till ruiner” är starka fraser som understryker den totala förstörelsen som är planerad. Dessa framhäver målet med de militära åtgärderna - inte bara att neutralisera hotet från Hamas, utan att helt och hållet förstöra deras infrastruktur och kapacitet. Andra delar av hans uttalande liksom “jag säger till invånarna i Gaza”, “lämna nu”, “alla platser där Hamas är placerade, gömmer sig och opererar” och “den onda staten” kretsar runt de kraftfulla fraser och sätter scenen för de extraordinära åtgärder. Netanyahu uttryck är hotfullt i de flesta fall för att ge proportionell respons till vad Hamas gjorde till den israeliska staten och dess befolkning. Först och främst betonar Netanyahu nödvändigheten av omedelbar evakuering för Gazas invånare, vilket implicerar en kommande storskalig militär operation som kommer att innefatta omfattande kraftanvändning. Detta framställer situationen som exceptionellt allvarlig.

Netanyahu fortsätter sitt uttalande den 7 oktober med att be om mer tålamod från det israeliska folket:

*“Detta krig kommer att ta **tid**. Det kommer att vara **svårt**. **Utmanande dagar ligger framför oss.**”(Government of Israel 2023).*

Han använde samma ordval i sitt uttalande den 28 oktober:

*“Kriget inne i Gaza-remsan kommer att bli **långt och svårt** – och vi är redo för det.*

Frasen “Utmanande dagar är framför oss” betonar att konflikten inte kommer att vara lätt eller kortvarig. Orden liksom “tid”, “långt” och “svårt” sätter förväntningar på befolkningen att förbereda sig för en lång och svår utdragen kamp. Han försöker legitimera extraordinära åtgärder med hänvisning till den akuta hotbilden, som annars inte skulle accepteras under normala politiska omständigheter, det vill säga att han rättfärdigar ett svårt och långsiktigt krig och förbereder folket inför det.

I talet den 25:e oktober två dagar före markoffensiv rättfärdigar han mer detaljerade extraordinära åtgärder och sättet för att bekämpa hotet, till exempel han säger att:

*“Vi regnar ner **helveteseld** över Hamas. Vi har redan eliminerat tusentals terrorister – och detta är bara början. Samtidigt förbereder vi oss för en **markoffensiv**.”* (Government of Israel 2023).

Hans retorik angående extraordinära åtgärder följer samma retorik den 28 oktober:

*“Under krigets första veckor slog vi fienden med en **massiv flygkampanj**, vars kraft har ökat de senaste dagarna, för att hjälpa våra styrkor att genomföra en säkrare **markoffensiven**.*

(Government of Israel 2023).

“Helveteseld” och “markoffensiv” är uttryck som används för att beskriva intensiva och förödande attacker som utförs mot Hamas. Särskilt “helveteseld” som är synonymt med “massiv flygkampanj” vilket målar upp en bild av massiv förstörelse och aggressivitet från luften. Han påpekar bombningar från luften över Gaza och där som Hamas gömde sig och här påpekar han förberedelsen för markoffensiv för första gången. är ett kraftfullt exempel på hur talhandling används för att rättfärdiga och motivera pågående och framtida militära åtgärder. Detta uttalande illustrerar flera centrala aspekter av säkerhetisering inom den militära sektorn och hur språket används för att mobilisera stöd för extraordinära åtgärder. Slutligen, genom att förklara att nämna “markoffensiv”, öppnar Netanyahu för en eskalering av militära insatser. Detta är en direkt indikation på en strategisk utvidgning av kampen mot Hamas, vilket rättfärdigas genom de tidigare nämnda framgångarna och det fortsatta hotet. Genom att offentligt meddela dessa planer stärker Netanyahu den offentliga och internationella uppfattningen att Israels militära åtgärder är nödvändiga och baserade på en tydlig och överhängande fara.

Han uttalade sig så här den 25 oktober:

*“Vi har satt upp två mål för detta krig: **Att eliminera Hamas genom att förstöra dess militära och styrande förmågor**, och att göra allt vi kan för att få hem våra fångar* (Government of Israel 2023).

Han krävde eliminering av Hamas även i sitt uttalande den 16 december:

*“Jag upprepar för våra vänner: Vi är mer beslutsamma än någonsin att fortsätta till slutet – tills **vi eliminerar Hamas**”*

*Sedan upprepar jag för våra vänner: Efter **elimineringen** av Hamas, kommer Gazaremsan att **demilitariseras, kommer att vara under israelisk säkerhetskontroll.**” (Government of Israel 2023).*

“Att eliminera Hamas”, “att förstöra” och “göra allt vi kan för att få hem våra fångar” är uttryck i detta citat eftersom att dessa är de centrala budskapen här. Här kräver han eliminering av Hamas och död på alla gruppens medlemmar efter att Israel har fått hem sina medborgare som hålls av Hamas som gisslan. “Demilitariseras, kommer att vara under israelisk säkerhetskontroll” är ett tydligt och konkret mål som beskriver den övergripande strategin och slutmålet för konflikten. Det fokuserar på att totalt neutralisera Hamas som en fungerande organisation både militärt och politiskt.

Han fortsätter med nästan samma retorik den 25:e oktober:

*“När vi går in i Gaza, i fortsättningen av striderna, kommer vi att utkräva **det fulla priset** från mördarna, de som utförde Hamas-IS:s färor” (Government of Israel 2023).*

“Det fulla priset” är centralt i citatet. Detta uttalande understryker avsikten att genomföra en beslutsam och kraftfull militär aktion mot dem som har begått våldsamma handlingar, och det markerar en stark ståndpunkt mot Hamas. Först och främst, genom att uttrycka att Israel kommer att “utkräva det fulla priset,” används ett språk som understryker strängheten och intensiteten i den israeliska militära responsen. Denna fras signalerar en obeveklig strävan att fullfölja militära mål och straffa de ansvariga, vilket placerar Israels handlingar inom en rättslig och moralisk ram där de framställs som nödvändiga för att upprätthålla rättvisa och säkerhet.

I en annan extraordinär åtgärd den 25 oktober uppmuntrar Netanyahu det israeliska folket att beväpna sig.:

*“Vi uppmuntrar civila och hjälper **civila att beväpna sig** med personliga vapen för **försvar**. Vi gör detta på ett kontrollerat sätt.” (Government of Israel 2023).*

Att uppmuntra och hjälpa civila att beväpna sig signalerar allvaret i situationen. Det indikerar att hotnivån är så hög att det inte bara räcker med militära insatser utan att även civila måste vara beredda att försvara sig. Genom att direkt involvera civilbefolkningen i sin egen säkerhet, kan

detta också ses som ett försök att förstärka samhällssammanhållningen och kollektivt ansvar inför hotet. Denna är också en extraordinär åtgärd som inte skulle accepteras under normala politiska omständigheter.

Sammanfattningsvis är Netanyahus uttalande ett exempel på hur talhandlingar används för att inte bara rättfärdiga militära operationer men också för att skapa en berättelse som stöder Israels handlingar både nationellt och internationellt. Genom att framställa operationerna som ett svar på terrorhandlingar och genom att ta hänsyn till civila, söker Netanyahu att balansera kraven på effektiv militär aktion med behovet av moralisk och internationell legitimitet.

6. Diskussion

Syftet med detta avsnitt är att diskutera hur Netanyahus retorik förändrades efter den 7:e oktober. Först kommer två uttalanden från juni och augusti 2023 att lyftas upp för att jämföras senare med uttalanden efter attacken den 7:e oktober 2023.

Den 13:e juni 2023 uttryckte han sig om Israels beredskap mot Iran och dess proxier.

“Vad kan vi göra mot Iran och dess proxier?” “För det första, vi förbereder oss för ett krig på flera fronter” (The Jerusalem Post 2023).

“Vi förbereder oss för ett krig” fungerar som den centrala idén som strukturerar hela uttalandet. Genom att fokusera på denna fras betonas allvaret i situationen och den strategiska beredskapen som krävs för att möta hotet från Iran och dess proxier. Frågan “Vad kan vi göra mot Iran och dess proxier?” som kommer i början av meningen sätter scenen och introducerar hotet som Iran och dess proxier utgör. Det skapar en kontext som signalerar att det finns beredskap för ett eventuellt krig. Genom att betona förberedelserna för ett krig på flera fronter skapar uttalandet en känsla av att konflikten är omfattande och att ett omfattande beredskap krävs.

Beredskapen betonas igen i fortsättning av hans uttalande fast på ett annat sätt.

“Tiden får visa om avskräckningsbalansen [i Gaza] har förändrats eller inte. Jag tror att den har det.” (The Jerusalem Post 2023).

Han använder uttrycket “avskräckningsbalansen” som är en viktig säkerhetsfaktor för Israel och fungerar som den centrala idén som strukturerar hela uttalandet och belyser kärnan i Netanyahus uttalande kring säkerhetssituationen i Gaza. Avskräckning är ett begrepp inom internationella relationer som fokuserar på att förhindra oönskade handlingar eller beteenden genom att påverka besluten hos potentiella motståndare. Den centrala tanken är att avskräcka en aktör från att ta en särskild handlingsväg genom att övertyga dem om att kostnaderna eller riskerna förknippade med den handlingen överstiger fördelarna (Sirayon 2024) “Avskräckningsbalansen” beskriver den specifika militära och strategiska situationen.

Den 27:e augusti uttryckte han sig så här:

*“ Hamas och andra iranska proxier förstår mycket väl att vi kommer att **bekämpa med alla medel** deras försök att använda terrorism mot oss - i Judeen och Samarien, Gaza och överallt annars.” (Government of Israel 2023).*

“Att bekämpa med alla medel” är också centralt enligt kodningsschemat om extraordinära åtgärder. Genom att nämna “Hamas och andra iranska proxier” pekar citatet på att Israel identifierar specifika aktörer som direkta hot mot sin säkerhet. Användningen av frasen “bekämpa med alla medel” understryker att Israel är berett att använda hela sitt tillgängliga arsenal, inklusive militära, politiska, och andra säkerhetsåtgärder, för att motverka terrorism och skydda sitt territorium och befolkning. Detta signalerar en hög grad av beredskap och en tydlig varning till de nämnda grupperna om att varje försök att skada Israel kommer att mötas med kraftfulla motåtgärder. Citatet visar på en fast ståndpunkt där Israel ser sig själv som både förberett och villigt att agera för att säkerställa sin nationella säkerhet mot externa hot.

*“Den som försöker skada oss, den som finansierar och organiserar, den som skickar terrorister mot Israel, kommer att **betala det fulla priset.**” (Government of Israel 2023).*

Frasen “betala det fulla priset” sammanfattar och organiserar den övergripande meningen och budskapet i uttalandet, vilket är att alla som skadar eller hotar Israel kommer att mötas av kraftfulla och avgörande åtgärder. Sammanfattningsvis betonade Netanyahu före den 7 oktober 2023 mest på beredskap, avskräckning och eventuell konfrontation mot Iran och dess proxier.

Dessa hot betraktades inte som existentiella eftersom Israel hade beredskap och skapade en aktiv avskräckning. Därför kan man konstatera att Israel hade full kontroll över säkerhetsläget.

Men efter attacken den 7 oktober började Netanyahu framställa Hamas som ett existentiellt hot mot Israel som stat och dess identitet, vilket han sedan använde för att rättfärdiga extraordinära åtgärder. Studien utgick från ett kodningsschema som redan förklarats i metoddelen för att analysera Netanyahus uttalanden. Enligt kodningsschemat började han säkerhetsisera genom att påpeka att Israels stat som är referensobjekt inom den militära sektorn har blivit existentiellt hotad av Hamas i en bred omfattning genom att ha mördat tusentals israeliska invånare och invaderat Israels territorium därför sade han att Israel är i krig. Inom den militära sektorn betraktas staten som det primära referensobjektet som militären är skyldig att skydda. Militärens huvuduppgift är att bevara statens grundläggande beståndsdelar, såsom suveränitet, territorium, strategiska intressen och även befolkning. Netanyahu använde ordet "krig" flera gånger, vilket visar på ordets vikt i hans tal. Detta ord får ännu starkare betydelse och position när han placerar i en mening, "existens". I sitt tal betonade Netanyahu att Israels krigföring drivs av en kamp för landets existens vid flera tillfällen, och pekade ut Hamas som det primära existentiella hotet. Csepregi (2024) argumenterar dock emot detta påstående, och menar att utifrån Israels hotbild och militära strategier kan inte Hamas betraktas som ett existentiellt hot. Anledningen till detta är att Hamas inte är en jämbördig konkurrent eller en framväxande regional hegemon som Israel kan behöva använda kärnvapen mot, vilket det skulle kunna göra mot Iran och dess allierade.

När det kommer till Israel och Palestina då är identitet, religion, kultur, språk och historia avgörande och kontroversiella faktorer som spelar viktiga roller i social ordning, politik och säkerhetsfrågor. Därför identifierades en rad religiösa och historiska referenser av studiens kodningsschema i Netanyahus uttalande. Det är för att det enkelt för ledare att referera till de faktorerna för att mobilisera befolkningar och resurser med syfte på att rättfärdiga drastiska åtgärder likaså Netanyahu gjorde för att framställa hot mot referensobjektet inom den samhällseliga sektorn. Genom att använda judiska referenser, såsom dikter från den nationella poeten Bialik och historiska figurer inom judendomen, visade han att den judiska identiteten, som är referensobjekt inom den samhällseliga sektorn, är i fara. Därför måste israelerna kriga för sin existens, precis som Josua och Judas Maccabeus har gjort för judarnas existens under den

judiska historien. Enligt Buzan, Waever och De Wilde (1998,119) syftar samhällelig säkerhet till att skydda samhället och dess identitet som helhet från olika hot, inklusive hot som kan destabilisera eller underminera samhällets strukturer, identitet, och sammanhållning.

Abulof (2012) påstår att allt som hotar den judiska/israeliska identiteten hotar även den israeliska staten. Detta beror på att staten Israel är en etnonationalistisk stat som är grundad på den judiska/israeliska identiteten. Perspektivet av en etnonationalistisk stat kan gå djupare när det gäller Israel. Å andra sidan är Israel bland de mest säkerhetsiserade stater som ser hoten långvarigt mot sin identitet när det kommer till hot från palestinier och grannländer.

Siniver (2012) refererar till teorin om siege mentality och påstår att detta beror på att judiar känner sig ensamma och hotade från alla håll med tanke på deras historia av massmord och förföljelse. Därför använde Netanyahu ordet “existens” vid flera tillfällen i tre av de fyra uttalanden som valts ut för studien. I ett sådant här läge kan parter gå väldigt långt i “vi” och “dem”-dynamiken. Det var även tydligt i Netanyahus uttalande hur han avbildade Israel och dess befolkning gentemot Hamas. Männkligheten mot IS eller ljuset mot mörkret är några av de exempel som han tog upp i sitt tal. Tydliga “vi” och “de” påpekande i Netanyahus tal. Han använde också historiska, religiösa och kulturella referenser för att stärka sammanhållningen och legitimiteten av Israels handlingar, och för att skapa en stark “vi mot dem” dynamik som framställer Israel som en part som kämpar inte bara för sin överlevnad utan för högre moraliska och historiska orsaker. Detta sätt att kommunicera är avsett att mobilisera internationellt och nationellt stöd samt att stärka moralen bland den israeliska befolkningen.

Netanyahus retorik förändrades drastiskt utifrån studiens kodningsschema som är baserad på säkerhetsiseringsteorin. Kodningsschemat går ut på att undersöka framställa ett hot som existentiellt med syftet att rättfärdiga omedelbara och extraordinära åtgärder. Kodningsschemat identifierade ord och fraser som han använde i sina uttalanden för att framställa Hamas som ett allvarligt hot mot Israels alla viktiga referensobjekt, stat och identitet. Genom kraftfull retorik och språkbruk förändras hans retorik om Hamas och framställer hotet som existentiellt och akut, vilket understryker dess allvar och farlighet.

I nästa steg rättfärdigar Netanyahu de extraordinära åtgärder som vidtas av regeringen och militären, vilket inkluderar intensiva militära operationer och en potentiell ockupation av Gaza. Dessa åtgärder presenteras som nödvändiga för att avvärja det beskrivna hotet och för att återställa nationens säkerhet. Den största skillnaden ligger i den mer omedelbara och reaktiva naturen av hans uttalande efter attacken, vilket visar på en övergång från varningar och försvarsberedskap till specifika reaktioner och taktiska svar på direkta hot. Före attacken betraktades Hamas inte som ett existentiellt hot mot den israeliska staten och den judiska identiteten, utan som en organisation som Israel hade säkerhetsberedskap för att hantera. Det var först efter attacken som framställningen av denna organisation som ett existentiellt hot började ta form. Detta speglar en övergång från en mer generell säkerhetsberedskap mot Hamas före attacken till en akut krishantering i form av tunga militära insatser, markoffensiv, ockupation och långsiktigt krig. Efter attacken den 7:e oktober förändrades tonen i hans uttalanden för att bli mer omedelbar och specifik, ofta med rättfärdigande av extraordinära åtgärder och svar direkt kopplade till attacken. Uttalandena efter attacken karaktäriserades av en skärpt retorik där han specificerade konsekvenserna för de involverade i attackerna och bekräftade åtgärder för att skydda referensobjekten inom sektorerna hot.

Enligt Buzan, Waeber och De Wilde (1998, 31) en framgångsrik säkerhetisering bestäms inte av den som utför säkerhetiseringen, utan av publiken för säkerhetstalet: Accepterar publiken att något är ett existentiellt hot mot en gemensam värdering? För att besvara denna fråga kan det vara bra att titta på opinionsundersökningar som visar hans popularitet, för att kunna avgöra om Netanyahus talhandling accepterades av publiken eller inte. Enligt The Times of Israel (2024) premiärminister Benjamin Netanyahu gick om krigskabinettets minister Benny Gantz som allmänhetens föredragna val för premiärminister i en tv-undersökning, vilket markerade första gången på ett år att den sittande ledaren rankades högre än sin bästa rival i opinionsundersökningar. Enligt en nyhetsundersökning som publicerades i slutet av maj 2024 av Channel 12 visade också att Netanyahus högerparti Likud tar in på Gantz centristiska National Union. Om val hölls idag, enligt undersökningen, skulle National Union få 25 av Knessets 120 platser, medan Likud skulle vinna 21. Avståndet på fyra platser mellan de två partierna är en minskning från ett toppvärde på 19 platser i en undersökning i december, då Gantz parti ledde

över Netanyahu med 37 platser mot 18. Bloomberg (2024) skrev att opinionsundersökning antyder att väljare är villiga att ge tid för att vinna kriget.

Tidigare forskningar från Kobi Michael (2009), Ronnie Olesker (2013) och Uriel Abulof (2014) visar hur säkerhetsisering utförs av politiska och militära aktörer i Israel inom den politiska militära sektorn kopplade till den judiska identiteten över tid. Forskningarna har kommit fram till att hot mot dessa sektorer betraktas som ständigt närvarande och djupt kopplade till den judiska identiteten. Därför planerar och lagstiftar politiska och militära aktörer långsiktiga lagar och militära strategier för att hantera hotet mot den judiska identiteten. Denna studie har dock funnit att säkerhetsisering och säkerhetsretorik i Israel kan förändras betydligt snabbare och lättare för politiker om de visar det judiska folket i existentiell fara, särskilt under krigstillstånd, för att rättfärdiga extraordinära åtgärder som annars inte skulle vara möjliga under normala omständigheter eller ens med långsiktiga politiska och militära strategier. Studien har också kommit fram till att Hamas, som inte nödvändigtvis är ett existentiellt hot mot Israel och den judiska identiteten, kan konstrueras och snabbt kommuniceras som ett sådant under ett krigstillstånd för att påverka den allmänna opinionen. Syftet med detta är att rättfärdiga drastiska militära åtgärder som annars skulle kunna ta flera år att besluta om och genomföra. Opinionsundersökningarna visar att denna typ av retorik, som framställer Hamas som ett existentiellt hot och rättfärdigar extraordinära åtgärder för att eliminera organisationen, är accepterad av den israeliska publiken.

7. Slutsats

Denna tabell skapades för att illustrera skillnaden i Netanyahus språkbruk före och efter attacken och besvara studiens frågeställningar.

Hamas som existentiellt hot	Före	Efter
Den militära		Hamas har startat ett brutalt inlett krig, Hamas invaderade Israels territorium. Hamas dödade oskyldiga invånare, inklusive bar och äldre
Den samhälleliga		Vi är i kamp för vår existens Hamas vill döda oss alla. Referenser till judiska figurer och hjältar t.ex. Josua Judas Maccabeus Dikt från Bialik Det judiska folket. "Vi" och "de" dynamiken Frihetens och framstegs krafter och ondska axel Mänskligheten och IS Ljuset och mörkret Mänsklighet mot barbarism
Extraordinära åtgärder	Avskräckningsbalansen/ förberedelse Vi förbereder oss för ett krig Vi kommer att bekämpa Hamas med alla medel deras försök att använda terrorism mot oss Den som försöker skada oss eller den som skickar terrorister mot Israel, kommer att betala det fulla priset.	Att förstöra Hamas förmågor. Vi kommer att förgöra dem Vi kommer att agera kraftfullt överallt Vi kommer att förvandla dem till ruiner. Vi regnar ner helveteseld över Hamas. Vi förbereder oss för en markoffensiv. Att eliminera Hamas Gazaremsan kommer att demilitariseraras, kommer att vara under israelisk säkerhetskontroll. Civila kan beväpna sig

Tabel.1

Hur har Netanyahus språkbruk förändrats efter den 7:e oktober 2023?

Undersökningen har påvisat att efter den 7 oktober 2023 har Netanyahus retorik genomgått en betydande förändring. Hans förändrade retorik innebär en övergång från varningar och försvarsberedskap till specifika och omedelbara taktiska svar på hotet. Netanyahus retorik efter den 7 oktober karaktäriseras av en skärpt och mer direkt ton. Han hotar inte längre eller påminner fienden om konsekvenserna av deras handlingar, utan betonar istället behovet av omfattande militära operationer och en potentiell ockupation av Gaza för att avvärja det existentiella hotet. Detta speglar en övergång till akut krishantering, där hotet från Hamas inte bara ses som en fara utan ett existentiellt hot mot den judiska identiteten och därmed på själva staten Israels existens.

Hur förändrades Netanyahu retorik för att framställa Hamas som hot mot det judiska folket och staten Israel efter och före attacken?

Den centrala förändringen i Netanyahus retorik är hur han efter attacken började framställa Hamas som ett hot mot både den militära och samhällseliga sektorn. Före attacken finns det nästan inga uttalanden från honom där Hamas framställs som ett existentiellt hot, men efter attacken förändras hans retorik drastiskt för att just framställa Hamas som ett sådant hot. Genom att beskriva Hamas attacker som mord på israeliska civila, inklusive barn och äldre, samt invasion av israeliskt territorium, har Netanyahu skapat en bild av ett direkt och allvarligt hot mot statens suveränitet och befolkning. Detta rättfärdigar omedelbara och extraordinära militära åtgärder. Netanyahu har också vid flera tillfällen använt historiska och religiösa referenser i nästan alla sina uttalanden för att sätta scenen för den judiska identiteten och därefter framställa hotet mot den som existentiellt, vilket är centralt för den samhällseliga sektorn som är under attack. Han framställer Israel och dess allierade som ljuset och Hamas och dess allierade som mörkret. I denna tydliga uppdelning har därför Israel rätt att vidta extraordinära åtgärder för att bekämpa mörkret. Detta retoriska grepp förstärker den "vi mot dem"-dynamik som inte bara syftar till att mobilisera nationellt och internationellt stöd, utan också att legitimera Israels militära åtgärder som nödvändiga för att skydda nationens identitet och existens. Denna diskursförändring har djupgående rötter i Israels etnonationalistiska karaktär. Israel, grundat på

den judiska identiteten, ser allt som hotar denna identitet som ett hot mot själva statens existens. Detta synsätt förstärks av den historiska kontexten av förföljelser och folkmord mot judar, vilket skapar en ständig känsla av att vara under belägring. Siniver (2012) refererar till teorin om siege mentality och påstår att judar känner sig ensamma och hotade från alla håll med tanke på deras historia av massmord och förföljelse. Denna mentalitet gör att hot mot den judiska identiteten upplevs som direkta hot mot staten Israel. Studien har också kommit fram till hur politisk ledares retorik kan formas och utvecklas inom kort som svar på invasionen av Israels territorium och mord på dess befolkning, särskilt i ljuset av den historiska pessimismen i den judiska historien. Sammanfattningsvis har Netanyahus retorik efter den 7 oktober 2023 blivit mer intensiv och fokuserad på att framställa Hamas som ett existentiellt hot mot både den judiska identiteten och Israel som stat.

8. Förslag till vidare forskning

Utifrån uppsatsens resultat skulle det vara intressant att undersöka säkerhetsiseringen inom de andra tre sektorerna efter att kriget mellan de två aktörerna har tagit slut. En sådan studie skulle kunna belysa hur Israels premiärminister framställer Hamas eller andra organisationer som kan komma till makten i Gaza som hot mot de andra referensobjekten över en längre tidsperiod, exempelvis inom de närmaste tio åren.

9. Referenslista

Abulof, Uriel. (2014). *Deep Securitization and Israel's 'Demographic Demon'*. *International Political Sociology*, 8(4), 396–415. <https://doi.org/10.1111/ips.12070>

Aftonbladet, 2023. *Krisregering med krigskabinett inrättas i Israel*. Hämtad 2024-03-20 från <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/wA2nRM/israel-overens-om-nodregering>

Bergström, Göran & Boréus, Kristina (2000). *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig textanalys*. Lund: Studentlitteratur.

Bloomberg. *Netanyahu's Popularity on the Rise in Blow to Israeli Rivals* Hämtad 2024-08-29 från <https://www.bloomberg.com/news/articles/2024-05-30/netanyahu-s-popularity-on-the-rise-in-blow-to-israeli-rivals?embedded-checkout=true>

Buzan, Barry; Wæver, Ole och de Wilde, Jaap, 1998. *Security: A New Framework for Analysis*. Boulder: Lynne Rienner.

Carnegie Endowment, 2023. *Israeli Security After October 7*. Hämtad 2024-03-20 från <https://carnegieendowment.org/2024/02/21/israeli-security-after-october-7-pub-91702>

Chetrit, Sami Shalom. (2010). *Revisiting Bialik: A Radical Mizrahi Reading of the Jewish National Poet*. *Comparative Literature*, 62(1), 1–21. <https://doi.org/10.1215/00104124-2009-029>

CFR, 2023. *What Is Hamas?* Hämtad 2024-03-20 från <https://www.cfr.org/backgrounders/what-hamas>

Csepregi, Z. (2024). *The Israeli Way of War: How Israel Would Wage a 'War for Existence' against a Peer Competitor*. *AARMS – Academic and Applied Research in Military and Public Management Science*. Budapest, 23(1), 35–56. <https://doi.org/10.32565/aarms.2024.1.3>

Chabad.org. *Who Were Amalek and the Amalekites?* Hämtad 2024-08-29 från https://www.chabad.org/library/article_cdo/aid/3942715/jewish/Who-Were-Amalek-and-the-Amalekites.htm

Government of Israel, 2023. *Statement by PM Netanyahu*. Hämtad 2024-04-09 från <https://www.gov.il/en/pages/spoke-statement251023>

Government of Israel, 2023. *Statement by Prime Minister Benjamin Netanyahu*. Hämtad 2024-03-09 från <https://www.gov.il/en/pages/statement-by-pm-netanyahu-7-oct-2023>

Government of Israel, 2023. *Prime Minister Benjamin Netanyahu's Speech at the Memorial Ceremony for Israel's Fallen Soldiers*. Hämtad 2024-03-09 från <https://www.gov.il/en/pages/epmyomhazik>

Government of Israel, 2023. *Statement by PM Netanyahu* Hämtad 2024-08-29 från <https://www.gov.il/en/pages/spoke-press161223>

Government of Israel, 2023. *Statement by PM Netanyahu* Hämtad 2024-08-29 från <https://www.gov.il/en/pages/event-statement281023>

Government of Israel, 2023. *PM Netanyahu's Remarks at the Start of the Weekly Cabinet Meeting* Hämtad 2024-08-29 från <https://www.gov.il/en/pages/spoke-start270823>

Lupovici, Amir. (2014). *The Limits of Securitization Theory: Observational Criticism and the Curious Absence of Israel*. *International Studies Review*, 16(3), 390–410. <https://doi.org/10.1111/misr.12150>

Michael, K. (2009). *Who Really Dictates What an Existential Threat Is? The Israeli Experience*. *Journal of Strategic Studies*, 32(5), 687–713. <https://doi.org/10.1080/01402390903189360>

Olesker, R. (2014). *Law-making and the Securitization of the Jewish Identity in Israel*. *Ethnopolitics*, 13(2), 105–121. <https://doi.org/10.1080/17449057.2013.773156>

Siniver, Asaf. (2011). *Israeli Identities and the Politics of Threat: A Constructivist Interpretation*. *Ethnopolitics*, 11, 1-19. <https://doi.org/10.1080/17449057.2011.571186>

Sirayon, H. (2023). *Critical analysis of the dynamics of Israel-Palestinian conflict based on theories of international security*. *Journal of Diplomacy, Peace and Conflict Studies*, 1(1), 5-9. <https://doi.org/10.17613/catp-bp06>

Svenska Kyrkan, 2024. *Josua bok*. Hämtad 2024-06-20 från <https://www.svenskakyrkan.se/folkungabygden/josua>

SVT Nyheter, 2023. *Detta har hänt: Kriget mellan Hamas och Israel – de första tre veckorna*. Hämtad 2024-03-18 från <https://www.svt.se/nyheter/inrikes/detta-har-hant-hamas-storskaliga-attack-mot-israel>

Teorell, Jan och Svensson, Torsten. 2016. *Att fråga och att svara: Samhällsvetenskaplig metod*. Malmö: Liber.

The Collector, 2024. *Who Was Judah Maccabee? The Ancient Jewish Resistance Leader*. Hämtad 2024-06-23 från <https://www.thecollector.com/who-was-judah-maccabee-jewish-leader/>

The Jerusalem Post, 2023. *Israel's pre-October 7 protocols: Netanyahu boasted about Hamas' deterrence*. Hämtad 2024-04-10 från <https://www.jpost.com/israel-hamas-war/article-778194>

The Jerusalem Post, 2023. *Operation Guardian of the Walls: Targeting Hamas terror, behind the scenes*. Hämtad 2024-04-20 från <https://www.jpost.com/arab-israeli-conflict/gaza-news/op-guardian-of-the-walls-behind-the-scenes-of-targeting-hamas-terror-669989>

The Jerusalem Post, 2023. *Netanyahu's speech at the UN General Assembly - what he didn't say - opinion*. Hämtad 2024-08-29 från

<https://www.jpost.com/opinion/article-761230>

The New York Times, 2023. *To Fight Hamas, Israel's Leaders Stopped Fighting One Another. For Now*. Hämtad 2024-03-19 från

<https://www.nytimes.com/2023/12/14/world/middleeast/israel-war-cabinet-gaza-netanyahu.html>

The White House, 2001. *Address to a Joint Session of Congress and the American People*. Hämtad 2024-04-25 från

<https://georgewbush-whitehouse.archives.gov/news/releases/2001/09/20010920-8.html>

The World Factbook. *Israel*. Hämtad 2024-03-19 från

<https://www.cia.gov/the-world-factbook/countries/israel/#people-and-society>

The Times of Israel. *For first time in a year, poll shows Netanyahu preferred to Gantz as prime minister*. Hämtad 2024-08-29 från

<https://www.timesofisrael.com/for-first-time-in-a-year-poll-shows-netanyahu-preferred-to-gantz-as-prime-minister/>

Winther Jørgensen, Marianne – Phillips, Louise. 1999. *Diskursanalys – som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur.

Youvan, Douglas. (2023). *The Intersection of Faith and Power: Benjamin Netanyahu Through the Lens of Revelations 2:9 and 3:9*. <http://doi.org/10.13140/RG.2.2.23552.61444>